

EOI PLANA BAIXA

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA

CURS 2024-2025

DEPARTAMENT D'ITALIÀ

ÍNDICE

ÍNDICE.....	2
1.INTRODUCCIÓ.....	4
1.1Marc legislatiu.....	4
1.2Justificació de la programació.....	4
1.3Contextualització	5
2.CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS.....	5
2.1NIVELL 1A2.....	5
2.1.1Definició del nivell 1A2.....	5
2.1.2Objectius generals.....	6
2.1.3Objectius per destreses.....	6
2.1.4Continguts lingüístics del nivell 1A2.....	9
2.2NIVELL 2A2.....	13
2.2.1Definició del nivell 2A2.....	13
2.2.2Objectius generals.....	13
2.2.3Objectius per destreses.....	14
2.2.4Continguts lingüístics del nivell 2A2.....	19
2.3NIVELL B1.....	24
2.3.1Definició del nivell B1.....	24
2.3.2Objectius generals.....	24
2.3.3Objectius per destreses.....	25
2.3.4Continguts lingüístics del nivell B1.....	29
2.4NIVELL B2.....	36
2.4.1Definició del nivell B2.....	36
2.4.2Objectius generals.....	37
2.4.3Objectius per destreses.....	37
2.4.4Continguts lingüístics del nivell B2.....	42
3.DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES.....	49
3.1Nivell 1A2.....	49
3.2Nivell 2A2.....	50
3.3Nivell B1.....	52
3.4Nivell B2 (integrat).....	54
4.METODOLOGIA. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES.....	57

4.1	Metodologia general i específica de l'idioma.....	57
4.2	Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge.....	58
4.2.1	Activitats i estratègies de l'expressió oral i escrita.....	58
4.2.2	Activitats i estratègies de comprensió oral i escrita.....	59
4.2.3	Activitats i estratègies d'interacció oral i escrita.....	59
4.2.4	Activitats i estratègies de la mediació.....	60
4.2.5	Estratègies d'aprenentatge.....	60
4.3	Autoavaluació de l'alumnat.....	61
5.	CRITERIS D'AVALUACIÓ.....	61
5.1	En cursos no conduents a prova de certificació.....	61
5.2	En prova de certificació.....	62
5.3	Proves de nivell.....	62
5.4	Criteris de correcció.....	62
5.5	Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge.....	63
6.	MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS..	64
7.	FOMENT DE LA UTILITZACIÓ DE LA BIBLIOTECA O MEDIATECA LINGÜÍSTICA.....	64
8.	UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ.....	65
9.	RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS.....	65
9.1	Altres recursos.....	67
9.2	Bibliografia complementària.....	68
10.	PROVES DE CERTIFICACIÓ.....	68
11.	PROVES DE CURSOS NO CONDUENTS A LA PROVA DE CERTIFICACIÓ.....	68
12.	CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA.....	69
13.	PROGRAMACIÓ DELS CURSOS FORMATIUS DE FORMACIÓ CONTÍNUA.....	69
14.	ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES.....	69
15.	PLA DE MILLORA DEL PROFESSORAT.....	71
16.	PLA DIGITAL DE CENTRE.....	71

1. INTRODUCCIÓ

1.1 Marc legislatiu

La present programació didàctica es basa en les següents lleis i decrets.

- La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, que regula en els seus articles del 59 al 62 les ensenyances d'idiomes de règim especial i les organitza en els nivells Bàsic, Intermedi i Avançat.
- La Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, que modifica el nom i el certificats de les ensenyances d'idiomes de règim especial.
- El Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre que fixa les exigències mínimes del nivell Bàsic a l'efecte de certificació i estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- El Decret 242/2019, pel qual s'estableixen els ensenyaments i el currículum d'idiomes de règim especial de la Comunitat Valenciana i desenvolupa la normativa bàsica estatal sobre la matèria curricular de conformitat amb el que es disposa per l'article 6.4 de la Llei orgànica 2/2006, el qual dictamina que les Administracions educatives establiran el currículum dels nivells Bàsic, Intermedi i Avançat dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a partir dels aspectes bàsic fixats en el Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre.
- Resolució de 31 de juliol de 2020, del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, pel la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2020-2021.

1.2 Justificació de la programació

L'ensenyament d'idiomes a les EEOII s'organitzen en tres nivells: nivell bàsic, nivell intermedi i nivell avançat. Aquests nivells es corresponen, respectivament, amb els nivells A, B i C del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües, que se subdivideixen, al seu torn, en els nivells A1, A2, B1, B2, C1 i C2.

En italià el nombre de cursos per nivells s'organitza de la següent manera:

- Nivell A2: dos cursos
- Nivell B1: un curs
- Nivell B2: dos cursos
- Nivell C1: un curs
- Nivell C2: dos cursos

Segons el Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües: aprenentatge, ensenyament i avaluació (MCER), l'ús de la llengua compren les accions que fan les persones que, com a individus i agents socials, desenvolupen una sèrie de competències generals, així com unes competències comunicatives lingüístiques en contextos i situacions diversos.

Per tant aquesta programació especifica els objectius, continguts, metodologia i criteris d'avaluació que s'han desenvolupar per tal d'assolir els diferents nivells. Aquest document no és tan sols una eina de treball per al departament si no també una guia per l'alumnat per conèixer tota la informació relativa al itinerari del seu aprenentatge.

1.3 Contextualització

El departament d'italià de l'EOI de La Plana Baixa va nàixer en el curs 2017-2018 com a secció de l'escola de Castelló amb dos grups: un 1A2 i l'altre 2A2.

En el present curs 2024-2025 s'ofereixen quatre grups a Vila-real, que són: 1A2, 2A2, B1 i un integrat de B2. Aquests quatre grups son impartits per l'únic professor que constitueix el departament, Vicent Josep Gimeno Romero, el qual, a més, és el responsable de la caporalia del departament.

Durant el curs 2024-25 no hi haurà cap grup d'oferta formativa per correspondre a l'únic professor del departament amb una reducció horària.

	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS
16:00 A 17:00	CDDD Cap-direcció dpt	Atenció a l'alumnat	Atenció a l'alumnat	CDDD Cap-direcció dpt
17.00 A 19.00	B1	2A2	B1	2A2
19.00 A 21.00	1B2 integrat	1A2	2B2 integrat	1A2

El curs comença els 24/25 de setembre per als grups de dilluns i dimecres i el 26 de setembre per als grups de dimarts i dijous, i acabarà els dies 26/27 de maig.

La tipologia del nostre alumnat és molt variada tant per l'edat com per la formació acadèmica però tots tenen un punt en comú que és el seu interès per la llengua i la cultura (art, cinema, música...) italiana, o bé perquè han fet viatges a Itàlia i els ha agradat o perquè han estat en contacte amb Itàlia per un altre motiu (Erasmus, amics...) o senzillament perquè volen aprendre una segona o tercera llengua.

2. CURRÍCULUM DELS DIFERENTS NIVELLS

2.1 NIVELL 1A2

2.1.1 Definició del nivell 1A2

Segons defineix el Marc Comú Europeu de Referència per a les Llengües, el nivell A1 (corresponent a la nomenclatura 1A2) té com a objectiu capacitar a l'alumnat per a utilitzar la llengua com a mitjà de comunicació i d'expressió personal en situacions quotidianes i d'immediata necessitat en què s'utilitzen expressions, estructures i lèxic molt freqüents. A més a més l'alumnat haurà de poder transmetre de manera senzilla, entre parlants de

distintes llengües, informació continguda en textos molt senzills i d'ús freqüent. Per tant, l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeten fer servir l'idioma, tant en la parla com en l'escriptura d'una manera receptiva i productiva.

2.1.2 Objectius generals

Comprendre el sentit general i la informació essencial de textos orals breus articulats molt clarament i lent sobre temes d'àmbit personal i quotidià i que poden ser transmesos cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.). La llengua serà Standard.

Produir oracions senzilles, en general aïllades, sobre persones i llocs. Interactuar d'una manera senzilla, tot i que la comunicació depèn totalment de la repetició i de la utilització de mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions i la cooperació dels interlocutors.

Comprendre, sempre que pugui rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals de textos escrits breus amb una estructura molt simple i clara.

Donar informació per escrit sobre temes d'importància personal amb paraules simples i expressions bàsiques, utilitzant frases molt curtes i sintagmes molt senzills amb una llengua Standard respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals.

Enumerar per escrit o oralment (en la llengua B) informació molt senzilla i breu (en llengua A) sobre temes quotidians o d'interès immediat.

2.1.3 Objectius per destreses

Comprensió de textos orals

Comprendre discursos formulats molt lentament, que estiguen articulats amb cura i amb les suficients pauses per a assimilar el significat.

Comprendre frases i expressions relacionades amb temes d'interès immediat (per exemple: informació personal i familiar molt bàsica, aficions, formació, lloc de residència, sempre que es parli de forma lenta i clara).

Entendre i seguir instruccions breus i simples que rep formulades amb cura i a poc a poc.

Comprendre paraules i expressions curtes d'una conversa simple (per exemple, entre un client i un venedor a una botiga), sempre que es parli de manera molt lenta i molt clara.

Entendre les indicacions lentes i clares de la ubicació d'un lloc o objecte, sempre que siguin a l'entorn immediat.

Comprendre xifres, preus i hores que s'expressen de manera lenta i clara per megafonia en un anunci, p. ex. a una estació de ferrocarril o una botiga.

Seleccionar informació concreta (p. ex., llocs i hores) a partir d'enregistraments d'àudio curts sobre temes quotidians coneguts familiars, sempre que siguin transmesos molt lentament i amb claredat.

Reconéixer paraules i expressions quotidianes i identificar els temes dels resums dels titulars de les notícies i molts dels productes dels anuncis publicitaris, explotant la informació visual i el coneixement general.

Producció i coproducció de textos orals

Descriure's a sí mateix i la seua família, parlar de la seua professió i del seu lloc de residència.

Llegir un comunicat breu i prèviament assajat, per exemple presentar a un parlant o proposar un brindis.

Realitzar presentacions breus, bàsiques i assajades que versen sobre assumptes quotidians.

Participar en converses molt senzilles, sempre que hi haja repeticions, reformulacions, rectificacions i el ritme siga lent.

Formular i respondre a preguntes breus i senzilles sobre àrees de necessitat immediata o sobre temes molt quotidians, sempre que se li les repeteixen i l'ajuden amb la formulació de la resposta.

Entendre paraules i expressions quan es parla sobre aspectes personals, família, aficions, l'entorn, sempre que es parli de forma lenta i clara.

Presentar-se i utilitzar expressions i fórmules bàsiques de salutació i acomiadament.

Preguntar com són les persones i reaccionar-hi.

Demandar amb expressions bàsiques objectes als altres i donar-los-els.

Comprendre preguntes i instruccions que se li formulen a poc a poc i amb cura, i indicacions breus i senzilles sobre com anar a un lloc.

Plantejar i contestar preguntes sobre sí mateix i sobre altres persones: on viu, persones a les quals coneix, coses que té.

Fer indicacions temporals mitjançant frases com, per exemple: *"la setmana que ve, divendres passat, al novembre, a les tres"*.

Expressar de forma limitada quantitats, preus i hores.

Comprensió de textos escrits

Entendre textos molt breus i senzills, recolzades amb il·lustracions i imatges, llegint frase a frase, reconeixent noms, paraules i frases bàsiques i quotidianes i tornant a llegir sempre que ho necessite.

Comprendre missatges curts i simples enviats a través correu ordinari o xarxes socials.

Reconéixer noms, paraules i frases molt senzilles i bàsiques en avisos en les situacions més habituals (directoris dels grans magatzems).

Comprendre narracions i descripcions breus i senzilles sobre activitats quotidianes sobretot si van acompanyades d'imatges o il·lustracions.

Entendre i seguir indicacions breus i senzilles (per exemple: com anar d'X a Y).

Trobar i comprendre informació senzilla i important en publicitat, programes d'esdeveniments especials, fullets i llibrets (p. ex., el que es proposa, els preus, la data i el lloc de l'esdeveniment, els horaris de sortida, etc.).

Producció i coproducció de textos escrits

Escriure oracions i sintagmes senzills i aïllats sobre sí mateix i altres persones, imaginàries o no, parlant d'on viuen i a què es dediquen.

Escriure una postal curta i senzilla.

Escriure números i dates, noms propis, nacionalitats, adreces, edats, data de naixement o arribada al país, com es fa en un formulari de registre d'un hotel.

Descriure llocs amb un llenguatge molt senzill.

Utilitzar paraules i oracions senzilles per descriure determinats objectes quotidians (p. ex., color i grandària).

Escriure missatges i publicacions en línia amb oracions molt curtes sobre aficions i preferències, utilitzant paraules simples i expressions estereotipades, fent us d'un diccionari.

Deixar un missatge senzill donant informació: per exemple, on ha anat, a quina hora tornarà.

Escriure missatges molt senzills i publicacions en línia personals amb oracions molt breus sobre aficions, gustos, preferències, etc., fent us d'una eina de traducció.

Escriure un missatge curt molt simple (p. ex., missatge de text) als amics per donar-los una informació o fer-los una pregunta.

Mediació

Retransmetre (en llengua B) informació senzilla i predictable sobre hores i llocs en oracions breus i simples (en llengua A).

Enumerar (en llengua B) noms, números, preus i informació molt senzilla d'interès immediat (llengua A), sempre que el parlant articule molt lentament, amb claredat i repetició.

Transmetre (en llengua B) informació senzilla i predicible que es proporciona en senyals i avisos, pòsters i programes breus i simples (escrits en llengua A).

Traduir, amb l'ajuda d'un diccionari, a llengua B oracions senzilles escrites en llengua A, encara que no sempre el significat siga l'adient.

Copiar paraules aïllades i textos breus presentats en format imprès estàndard.

2.1.4 Continguts lingüístics del nivell 1A2

GRAMÀTICA

Oració

- Concordances: subjecte + verb, subjecte + verb + atribut.
- Oracions interrogatives amb partícules i sense partícules: *che, cosa, che cosa, quale, quanto, quando, dove, come, chi, perché*.
- Oracions exclamatives (*Che bello!, Che peccato!*) i interjeccions més freqüents: *Mah?, Boh?, Eh?/Eh!*
- Coordinació amb les conjuncions més freqüents: copulatives (*e*), disjuntiva (*o*), adversatives (*ma, però*).
- Oracions impersonals amb *fa* (*caldo/freddo*) i amb verbs que designen fenòmens meteorològics.

Nom

- Gènere dels noms: noms masculins acabats en *-o*, en *-e* i en *-a* i noms femenins amb terminació en *-a* i en *-e*. Formació del femení en noms de persona: *-o/a, -e/-a, -e/-essa, -tore/-trice*. Alguns noms freqüents amb gènere de diferent etimologia: *fratello/sorella*. Noms d'ús freqüent amb diferències de gènere respecte als idiomes materns de cada estudiant.
- Número dels noms. Formació de plurals regulars (*-a/e, -o/i, -i/i*) i casos particulars més freqüents: noms masculins en *-a*, noms invariables en *-o*. Noms invariables, per reducció o per ser préstecs no integrats o semiintegrats: *foto, hotel*. Alguns plurals irregulars molt freqüents (*uomo→uomini, uovo→uova*).
- Noms de professions amb els verbs *fare* + article determinat i *essere* amb o sense article determinat.
- Femenins i plurals irregulars del vocabulari d'ús freqüent ancorat a les àrees lèxiques de nivell.

Pronom

- Pronoms personals de subjecte. Formes i ús. Casos d'explicitació i el·lipsi del pronom.
- Primera aproximació a l'ús de pronoms personals complement. Formes àtones de complement directe (*mi, ti, ci, vi, lo, la/Le, li, le/Le*), de complement indirecte en contextos propis del nivell (*mi, ti, ci, vi, gli, le/Le*) i pronoms reflexius (*mi, ti, si, ci, vi*).
- Pronoms demostratius: *questo, quello*. Formes i usos en relació amb l'espai.
- Pronoms possessius: formes, ús. Presència o omissió d'article: *è mio* vs. *è il mio*.

Article

- Articles determinats i indeterminats: gènere, nombre i variants en funció de la inicial del substantiu que precedeixen. Casos freqüents d'ús/omissió, especialment en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant: professions (*è medico vs. fa il medico*), expressions temporals, adjectius possessius, etc.

- Articles partitius

Adjectiu

- Gènere i nombre dels adjectius qualificatius.
- Introducció a la declinació i ús dels adjectius *bello* i *buono*.
- Posició i concordança dels adjectius amb el nom al qual es refereixen.
- Funció atributiva i predicativa.
- Adjectius amb el verb *essere*: especialment adjectius de nacionalitats, descripció física i psíquica, també de característiques transitòries: *contento*, *preoccupato*, *stanco*. Anàlisi contrastiva amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Adjectius possessius. Formes i usos. Possessius i noms de parentiu. Ús precedit de l'article. Casos de col·locació posposada al nom i ommissió de l'article en expressions freqüents: *a casa mia*.
- Adjectius demostratius. Formes i usos en relació amb l'espai i el temps. Gènere i nombre de *quello* i variants en funció de la inicial del substantiu que precedeixen.
- Adjectius numerals. Ús de *mille/mila*.
- Numerals cardinals i ordinals.

Verb

- Present d'indicatiu dels verbs regulars i irregulars més usats de les tres conjugacions. Present dels verbs reflexius d'ús freqüent. Ús del present per a descriure rutines, amb valor de futur i primera introducció al present històric. Present de verbs freqüents de construcció indirecta: *piacere*, *sembrare*, etc. *Per me / secondo me* + indicatiu present per a expressar una opinió.
- *Passato prossimo*. Ús dels auxiliars *avere/essere*. Concordança del subjecte i del participi passat quan s'utilitza l'auxiliar *essere* i concordança dels pronoms de complement directe anteposats amb el participi passat quan s'utilitza l'auxiliar *avere*.
- Participi passat: formes regulars i irregulars més freqüents.

Adverbi

- De manera (*bene, male*), adverbis acabats en *-mente* i uns altres freqüents.
- De temps: *adesso, prima, dopo, stamani/stamattina, stasera, stanotte; poi, dopodomani, ancora, già*.
- De freqüència: *mai, sempre, di solito, spesso, a volte, ogni tanto*.

- De quantitat: *un po', molto, abbastanza, troppo, abbastanza*.
- D'afirmació, negació i distribució: *sì, no, non, anche, neanche*.

Preposició

- Simples (o pròpies): *di, a, da, in, con, per, su, tra/fra*.
- Articulades: *a, in, da, di, su* + article determinat en contextos propis del nivell.

DISCURS

Adequació

- Maneig i ús del registre estàndard en les situacions comunicatives del nivell. Primera introducció al registre col·loquial.
- Expressions freqüents per a expressar funcions socials com agrair, rebutjar, demanar permís, etc.

Coherència i cohesió

- Marcadors del discurs d'alta freqüència: per a dirigir-se a algú, cridar l'atenció i saludar (*sentì/a, scusa/i, buongiorno, ciao, salve*), per a prendre, mantindre i cedir el torn de paraula (*e? e tu?, scusa, ma, e allora, pronto?*), per a manifestar suport (*dimmi, mi dica*), per a demanar i expressar confirmació (*capisci?, sì, ah, capito, no?, sì?, vero?, va bene, ho capito, certo, esatto*), per a mostrar acord i desacord (*sì, ok, d'accordo, va bene, perfetto; no, mah, beh, insomma, sicuro?*), per a demanar un aclariment (*come?, scusa?, cosa hai detto?*), per a iniciar un discurs introduint un tema nou o contestant a una pregunta (*allora, dunque*), per a concloure (*ok, d'accordo, perfetto*).
- Concordança verbal i nominal entre els elements bàsics de l'oració: subjecte, predicat i complement; article, substantiu i adjectiu.
- Conjuncions coordinants i subordinants d'ús freqüent: *e, ma, però, o; perché*.
- Entonació i puntuació discursiva bàsiques.
- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs: present i passat.
- Ús de l'article determinat amb noms ja esmentats.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Exponents freqüents per a les funcions del nivell: *Come si dice?; Cosa significa?; Salve!; Come va?; Ciao!; Che giorno è?; Davvero?; In bocca al lupo!; Congratulazioni!; Finalmente!; Che schifo!*
- Vocabulari i locucions usals de les situacions i temes del nivell.

- Expressions fixes com *la/di mattina* o *domani pomeriggio* i col·locacions d'ús freqüent.

Significat

- Sinònims, antònims i paraules polisèmiques d'ús freqüent.
- Campos associatius dels temes treballats.

Formació de paraules

- Escurçament d'algunes paraules per reducció del cos fònic: *tele(visore)*, *moto(cicletta)*.

Derivació de paraules

- Diminutius freqüents i reconeixement de falsos diminutius també d'ús freqüent.
- Sufixos augmentatius, despectius i afectius més freqüents.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Alfabet i lletreig. Introducció al concepte d'alfabet fonètic.
- Reconeixement i producció dels fonemes vocàlics i consonàntics.
- Fonemes que presenten major dificultat per als alumnes: /dz/, /ts/, /dʒ/, /tʃ/, /ʃ/, /ʎ/, /z/.
- Consonants dobles. Oposició /b/ i /v/. Oposició de sons vocàlics oberts i tancats: ε/ i /e/; /ɔ/ i /o/. /s/ inicial de paraula.
- Reconeixement de les síl·labes tòniques.
- Interferències amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.

Ortografia

- Alfabet com a sistema gràfic. Correspondència entre fonemes i lletres: transcripció dels fonemes /k/, /g/, /dʒ/, /tʃ/. Digrames i trigrames: *gn, gl + i, sc, ci + a/o/u, gi + a/o/u, gh + e/i, ch + e/i, sci + a/o/u, gli + a/o/u*.
- Ús de les majúscules.
- Puntuació: punt, coma, exclamació i interrogació.
- Formes de reducció -apòcope i elisió- adequades al nivell.
- Accent gràfic de l'italià: tònic sobre la vocal final en paraules agudes (*città, caffè*) i diacrític en monosíl·labs més comuns (*dona/dà, e/è*).

- Apòstrof: usos bàsics i introducció de la distinció entre apòstrof obligatori (*un'amica*) i apòstrof opcional (*Marco m'ama*).

2.2 NIVELL 2A2

2.2.1 Definició del nivell 2A2

Segons defineix el MCER, el nivell A2 (corresponent a la nomenclatura 2A2) té com a objectiu capacitar a l'alumnat per a utilitzar la llengua com a mitjà de comunicació i d'expressió personal tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals. Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptiva i productivament, tant de manera parlada com escrita. A més, l'alumnat ha de poder intervenir entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguen expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

2.2.2 Objectius generals

Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques són òptimes i la comunicació, directa. Els textos versen principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.)

Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.

Comprendre, sempre que es pugui rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari és d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos van acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i es refereixen a la vida quotidiana.

Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es refereixen principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.

Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulats de forma clara i lenta. Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interès immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill. Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reben ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.

Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interès immediat o necessitat. Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els textos siguin concrets, els temes, familiars i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

2.2.3 Objectius per destreses

Comprensió de textos orals

Identificar de forma general el tema d'una conversa del seu entorn que es realitzi lentament i amb claredat.

Reconèixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.

Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.

Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es faci lentament i clarament amb repeticions i el tema siga conegut.

Comprendre informació simple esquematitzada que es dona en una situació previsible, com per exemple, una visita guiada.

Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com per exemple esports, cuina, etc., sempre que es donen de forma lenta i clara.

Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de radio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia en un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.

Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar d'X a Y, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., i tasques quotidianes i comandes que s'hagen de dur a terme.

Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de radio, com per exemple les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.

Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.

Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

Producció i coproducció de textos orals

Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com per exemple persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.

Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. e., quant a esports, jocs, habilitats i assignatures).

Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.

Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oients hi col·laboren.

Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oients estan disposats a concentrar-se.

Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de forma breu d'opinions, plans i accions.

Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.

Fer invitacions i suggeriments, demanar disculpes i respondre-hi.

Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.

Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que esta d'acord i en desacord amb els altres.

Organitzar plans, fer propostes i respondre-hi.

Obindre de manera senzilla tota la informació necessària de tipus no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.

Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.

Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemps, activitats fetes en el passat, plans i les intencions i respondre-hi.

Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com per exemple explicar com arribar a algun lloc.

Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).

Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre, p. e., preguntar on i quan va tindre lloc, qui hi havia i com va ser.

Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que puga demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.

Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar cites.

Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p. e., temps d'arribada, compromisos

que cal complir i confirmar detalls.

Comprensió de textos escrits

Compren textos breus i senzills, com per exemple cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb molta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.

Compren tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.

Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. e., guies de viatge, receptes).

Compren la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. e., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).

Troba informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com per exemple anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris, i aïlla la informació requerida (p. e., utilitzar un navegador per a trobar un servei o un comerç).

Compren senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics (com per exemple carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball), com ara adreces, instruccions i advertències de risc.

Compren informació específica en textos escrits simples, com per exemple cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments.

Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguin familiars i previsibles.

Tria la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i donen suport al significat del text.

Compren textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.

Compren la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p. e., els principals atractius d'una ciutat o una zona.

Compren els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interès personal (per exemple, esport i personatges famosos).

Compren una descripció breu o un informe del seu camp, sempre que estiguen escrits de manera senzilla i no continguin detalls impredecibles.

Compren la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o una publicació personal i el que narren sobre altres persones.

Compren normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.

Compren instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.

Compren instruccions sobre medicaments expressades com ordres simples, p. e., *Preneu-lo abans de les menjades* o *No en prengueu abans de conduir*.

Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.

Entén prou com per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en un llenguatge d'ús habitual i quotidià.

Compren els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten de temes concrets quotidians (p. e., aficions, esports, activitats d'oci, animals).

Compren narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.

Compren el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró predictable (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

Producció i coproducció de textos escrits

Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. e., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.

Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.

Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).

Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.

Escriure entrades d'un diari personal que descriguen activitats (p. e., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com *i*, *però* i *perquè*.

Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que es pugui consultar un diccionari i el manual de classe (p. e., taules de temps verbals del llibre de text).

Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interès personal (p. e., estils de vida, cultura, relats) utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.

Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).

Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.

Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per a l'aniversari d'una persona o per a desitjar un bon Nadal).

Omplir dades personals i d'altres tipus en la majoria de formularis quotidians, p. e., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.

Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.

Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interès i indiferència d'una manera simple.

Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. e., disponibilitat de models i ofertes especials, data de lliurament, adreces, etc.).

Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com per exemple imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.

Fer transaccions senzilles en línia (com per exemple demanar productes o inscriure's en un curs), omplint un formulari o un imprès en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.

Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la funció que té.

Mediació

Transmet de forma oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com per exemple *etiquetes* i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua A) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua A), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.

Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.

Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), a pesar que puguen aparèixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.

Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o radio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguen coneguts i el missatge siga lent i clar.

Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua A) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. e., gestos, dibuixos, paraules en altres idiomes) per a dur-lo a terme.

Enumera una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.

Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. e., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua A.

Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p. e., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).

Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut es familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

2.2.4 Continguts lingüístics del nivell 2A2

GRAMÀTICA

Oració

- Oracions declaratives: afirmatives (*credo di sì*) i negatives. Oracions negatives: posició de *non* i doble negació (*non c'è nessuno, non ho mangiato niente*). Ordre dels elements en cada tipus d'oració.
- Oracions interrogatives amb partícules i sense partícules: *come mai, mai*. Ús de *mai* en oracions amb verb en passat: *Sei mai andato in Italia?*
- Introducció a les oracions impersonals: amb *si*, amb *bisogna* + infinitiu, amb *si deve/devono* + infinitiu, amb *c'è bisogno di* + infinitiu.
- Coordinació amb les conjuncions més freqüents: copulatives (*e, anche, neanche*), disjuntiva (*o*), adversatives (*ma, però*) i conclusiva (*quindi*).
- Introducció a l'oració condicional del primer tipus: *se* + present en l'oració subordinada + present/imperatiu en l'oració principal.
- Subordinació substantiva amb verb + infinitiu.
- Subordinació adjectiva amb *che* + indicatiu.
- Subordinació adverbial i circumstancial més freqüent (causal, modal, temporal, concessiva i condicional amb indicatiu) i amb les conjuncions més comunes: *siccome, dato che, perché, come, quando, mentre, se, anche se*. Final implícita amb *per* + infinitiu.

Nom

- Primera introducció als noms amb plurals complexos: *ciliegia, fuoco*, etc.
- Noms més freqüents que només existeixen en plural: *pantaloni, occhiali*, etc.
- Introducció a la comparació del nom.

Pronom

- Primera aproximació a l'ús de pronoms personals complement. Formes àtones de complement directe (*mi, ti, ci, vi, lo, la/Le, li, le/Le*), de complement indirecte en contextos propis del nivell (*mi, ti, ci, vi, gli, le/Le*) i pronoms reflexius (*mi, ti, si, ci, vi*). Introducció a les formes tòniques dels pronoms personals (*me, te, lui, lei/Lei, noi, voi, loro*). Casos freqüents d'explicitació i el·lipsis del pronom.
- Pronoms interrogatius i exclamatius: *chi, che, cosa* i *che cosa, quale, quanto*. Interrogatiu *come mai*. Contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Formes neutres: *questo, quello, ciò*.
- Pronoms indefinits: *tutto, poco (un po'), molto, tanto, troppo, alcuni/e, nessuno, niente, qualcuno, qualcosa*.
- Introducció a la combinació de pronoms directes + indirectes i reflexius + directes de 1a i 2a persona singular: *me lo, te lo*.
- Pronoms relatius: *che, chi, quale, dove, come*.
- Partícula *ci* amb valor locatiu.
- Introducció a la partícula *ne* amb valor partitiu en situacions quotidianes.
- Introducció a la reduplicació del pronom: *Il vino, lo preferisci rosso o bianco?*

Article

- Articles determinats i indeterminats. Casos freqüents d'ús/omissió, especialment en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant: amb noms geogràfics, professions (è *medico* vs. *fa il medico*), expressions temporals, adjectius possessius, etc.

Adjectiu

- Gènere i nombre dels adjectius qualificatius: adjectius de dos, tres (*altruista/i/e*) i quatre terminacions i alguns adjectius invariables d'ús freqüent.
- Introducció a la comparació entre dos termes amb adjectius qualificatius: *più/meno... di/che; (così) ... come, (tanto) ... quanto*.
- Substantivació d'alguns adjectius d'ús freqüent: *i vecchi, i ricchi, etc.*
- Adjectius indefinits d'ús freqüent: *tutto, poco, molto, alcuno, nessuno, altro, qualche, troppo, tanto, abbastanza, ogni*. *Tutto* com a intensificador d'adjectiu: *Marc è tutto solo*.
- Locucions adjectives interrogatives i exclamatives: *che, cosa, che cosa, quale,*

quanto + adjectiu qualificatiu.

- Numerals cardinals i ordinals. Ús de numerals en expressions temporals: *la prima volta*, *che*, *per la seconda volta*.

Verb

- *Indicativo imperfetto*. Formes. Usos per a descriure en passat i per a expressar cortesia.
- Imperatiu. Formes afirmatives i negatives de la segona persona singular i plural i de la primera plural. Formes utilitzades en les funcions més usuals: cridar l'atenció, donar instruccions, donar consells, convidar, permetre, etc.
- *Condizionale presente*. Formes i ús per a expressar cortesia i consells.
- Verbs modals: primera aproximació a les perífrasis *dovere/potere/volere/sapere* + infinitiu.
- Infinitiu present després de modals, en proposicions finals i temporals implícites: *per/prima di* + infinitiu. Perífrasi d'infinitiu d'ús freqüent: *pensare di* + infinitiu, *si deve/devono* + infinitiu, *bisogna* + infinitiu, *stare per* + infinitiu, *continuare a* + infinitiu, *avere bisogno di* + infinitiu.
- Gerundi: construcció *stare* + gerundi.
- Introducció de verbs copulatius, predicatius, auxiliars, modals. Introducció del verb *esserci*, la seua distribució amb *essere* i *stare* i relatiu contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Introducció dels verbs pronominals freqüents i alguns canvis de significat respecte a la forma de derivació: *mettere/mettersi*. Introducció del verb *avere* + partícula pronominal *ci* + pronoms directes.

Adverbi

- De dubte: *forse*, *probabilmente*, *sicuramente*.
- Adverbis i locucions de lloc: *qui/qua*, *lì/là*, *vicino*; *a destra*, *in fondo*, *di sotto*, *di sopra*.
- Adverbis i locucions discursius: *eccetera/ecc.*, *e così via*.
- Gradació de l'adverbi: *molto/più* + adverbi.
- Algunes formes irregulars del grau comparatiu: *meglio*, *peggio*. Sufix superlatiu *-issimo* amb funció adverbial.
- Introducció a la posició de l'adverbi amb els temps compostos. Exemples amb adverbis d'ús freqüent: *già*, *mai*.
- Introducció a la posició en la frase d'*anche* i *sempre*.
- Expressions temporals que introdueixen temps del passat o accions començades en el passat.

Preposició

- Adverbis d'ús preposicional (o preposicions impròpies) i locucions preposicionals d'ús freqüent, especialment de lloc: *sotto, sopra, dietro; davanti a, vicino a, lontano da*. Contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Introducció a les alternances més freqüents entre preposicions simples i articulades: *sono in ufficio / sono nell'ufficio del capo*.
- Preposicions dependents de verbs (*smettere di, riuscire a, dipendere da, cercare di, provare a, finire di, cominciare a*) i de noms (*avere bisogno di/aver voglia di, interesse per*).

DISCURS

Adequació

- Maneig i ús del registre estàndard en les situacions comunicatives del nivell.
- Expressions freqüents per a expressar funcions socials com agrair, rebutjar, demanar permís, etc.

Coherència i cohesió

- Expressions per a mostrar acord i desacord: *anch'io, anche a me; neanche io, neanche a me*.
- Marcadors textuais per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals informals: *caro Michele; a presto*.
- Organització del text: ús, format i funció dels paràgrafs en un text.
- Sistema de representació gràfica per a separar idees, per a citar les paraules d'uns altres: punts suspensius, dos punts, cometes, exclamacions. Contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Concordança bàsica dels temps verbals en el discurs.
- El·lipsi dels elements coneguts en les respostes: subjecte, verb o ambdós.
- Recursos per a contextualitzar en l'espai i en el temps: ús d'adverbis i expressions espaciotemporals.
- Conjuncions coordinants i subordinants d'ús freqüent: *e, ma, però, o; perché, siccome, anche se, mentre, quando*.
- Entonació i puntuació discursiva bàsiques.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Exponents freqüents per a les funcions del nivell: *Mi va; Davvero?; Non ci posso credere!; Non mi dire!; Magari!; Finalmente!; Che schifo!*
- Vocabulari i locucions usuals de les situacions i temes del nivell.
- Paraules freqüents amb gènere o nombre que presenten major dificultat o en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Falsos amics freqüents.
- Col·locacions verbals usuals amb adverbis (*verbi sintagmatici*): *andare via, tirare su*.

Significat

- Sinònims, antònims i paraules polisèmiques d'ús freqüent.
- Campos associatius dels temes treballats.

Formació de paraules

- Famílies de paraules i valor dels afixos més freqüents.
- Escurçament d'algunes paraules per reducció del cos fònic: *tele(visore), moto(cicletta)*.
- Neologismes (*googlare*) i préstecs (*mouse*) molt freqüents.

Derivació de paraules

- Diminutius freqüents i reconeixement de falsos diminutius també d'ús freqüent.
- Suffixos augmentatius, despectius i afectius més freqüents.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Fonemes que presenten major dificultat per als alumnes: /dz/, /ts/, /dʒ/, /tʃ/, /ʃ/, /ʎ/, /z/.
- Consonants dobles. Oposició /b/ i /v/. Oposició de sons vocàlics oberts i tancats: ε/ i /e/; /ɔ/ i /o/. /s/ inicial de paraula.
- Introducció als diftongs i als nexes consonàntics.
- Reconeixement de les síl·labes tòniques.
- Interferències amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.
- Accent prosòdic i gràfic.

Ortografia

- Formes de reducció -apòcope i elisió- adequades al nivell.
- Accent gràfic de l'italià: tònic sobre la vocal final en paraules agudes (*città, caffè*) i diacrític en monosíl·labs més comuns (*dona/dà, e/è*).
- Apòstrof: usos bàsics i introducció de la distinció entre apòstrof obligatori (*un'amica*) i apòstrof opcional (*Marco m'ama*).
- Introducció a la divisió sil·làbica en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Transcripció gràfica dels numerals i altres símbols no alfabetizables d'ús comú: €, @.

2.3 NIVELL B1

2.3.1 Definició del nivell B1

Els ensenyaments de Nivell Intermedi B1 tenen per objecte capacitar a l'alumnat per a sortir-se'n en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs en els quals s'utilitza l'idioma; en l'establiment i manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics; i en entorns educatius i ocupacionals en els quals es produeixen senzills intercanvis de caràcter factual.

A aquesta fi, l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb certa flexibilitat, relativa facilitat i raonable correcció en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i que continguin estructures senzilles i un repertori lèxic comú no gaire idiomàtic.

2.3.2 Objectius generals

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tracten d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seues experiències i interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit i es puguin confirmar alguns detalls.

Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o de mitja extensió, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, i sortir-se'n amb una correcció i fluïdesa suficients per a mantenir la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que a voltes resulten evidents l'accent estranger, les pauses per a realitzar una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors

quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i siga necessària certa cooperació d'aquell per a mantenir la interacció.

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o de mitja extensió, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat, o d'interès personal.

Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, utilitzant amb raonable correcció un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual, i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.

Intervenir entre parlants de la llengua fideu o de diferents llengües en situacions de caràcter habitual en les quals es produeixen senzills intercanvis d'informació relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal.

2.3.3 Objectius per destreses

Comprensió de textos orals

Comprendre amb suficient detall anuncis i missatges que continguen instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'us freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.

Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llenguatge estàndard i a velocitat normal (p. i. durant una celebració privada, o una cerimònia pública).

Comprendre les idees principals i detalls rellevants de presentacions, xarrades o conferències breus i senzilles que versen sobre temes coneguts, d'interès personal o de la pròpia especialitat, sempre que el discurs estiga articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua.

Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte de la mateixa (p. i. en el cas d'una reclamació), sempre que es pugui demanar confirmació sobre alguns detalls.

Comprendre el sentit general, les idees principals i detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seua presència, sempre que el tema resulte conegut, i el discurs estiga articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.

Comprendre, en una conversa o discussió informal en la qual participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat, o d'interès personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència, sempre que no hi haja interferències acústiques i que els interlocutors parlen amb claredat, a poc a poc i

directament, eviten un us molt idiomàtic de la llengua, i estiguen disposats a repetir o reformular el que s'ha dit.

Identificar els punts principals i detalls rellevants d'una conversa formal o debat que es presencia, breu o de durada mitjana, i entre dues o mes interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat, o del propi interès, sempre que les condicions acústiques siguin bones, que el discurs estiga ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard, i que no es faci un us molt idiomàtic o especialitzat de la llengua.

Comprendre, en una conversa formal en la qual es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si esta relacionat amb el propi camp d'especialització, sempre que els interlocutors eviten un us molt idiomàtic de la llengua i pronuncien amb claredat, i quan es puguin plantejar preguntes per a comprovar que s'ha compres el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.

Comprendre les idees principals de programes de radio o televisió, tals com anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges, o documentals, que tracten temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interès personal o de la pròpia especialitat, quan s'articulen de forma relativament lenta i clara.

Comprendre moltes pel·lícules, series i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en els quals els elements visuals i l'acció condueixen gran part de l'argument.

Producció i coproducció de textos orals.

Fer declaracions públiques breus i assajades, sobre un tema quotidià dins del propi camp o d'interès personal, que son clarament intel·ligibles malgrat anar acompanyades d'un accent i entonació inconfundiblement estrangers.

Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades, i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències, o diapositives), sobre un tema general, o del propi interès o especialitat, amb la suficient claredat com perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguen explicades amb una raonable precisió, així com respondre a preguntes complementaries breus i senzilles dels oïdors sobre el contingut del presentat, encara que pot ser que haja de demanar que li les repetisquen si es parla amb rapidesa.

Sortir-se'n en transaccions comunes de la vida quotidiana com son els viatges, l'allotjament, els menjars i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. i. per a fer una reclamació, o realitzar una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el degut detall, plantejant els propis raonaments i punts de vista amb claredat, i seguint les convencions socioculturals que demanda el context específic.

Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interès personal o pertinents per a la vida diària (p. i. família, aficions, treball, viatges, o fets d'actualitat), en les quals es descriuen amb cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon

adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència; s'expliquen històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant les pròpies reaccions; s'ofereixen i demanen opinions personals; es fan comprensibles les pròpies opinions o reaccions respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i es convida a uns altres a expressar els seus punts de vista sobre la forma de procedir; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i justifiquen de manera senzilla opinions i plans.

Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per a plantejar un nou tema), encara que es depenga molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per a realitzar una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementaries.

Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que suposen un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les quals es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar en elles un punt de vista amb claredat, oferint breus raonaments i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionat de forma senzilla davant els comentaris dels interlocutors, sempre que pugui demanar que es repetisquen, aclarisquen o elaboren els punts clau si es necessari.

Comprensió de textos escrits

Comprendre amb suficient detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulen el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguin instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.

Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interès personal, educatiu o ocupacional, p. i. En anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes, o documents oficials breus.

Entendre informació específica essencial en pàgines Web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interès personal, acadèmic o ocupacional, sempre que es puguin rellegir les seccions difícils.

Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents

i futurs, reals o imaginaris, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interès personal.

Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com a centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en la qual s'informa d'assumptes del propi interès (p. i. en relació amb una oferta de treball, o una compra per Internet).

Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o del propi interès, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no gaire idiomàtic o especialitzat.

Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes clarament estructurats, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no gaire literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diferents personatges i les seues relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

Producció i coproducció de textos escrits

Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.

Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un currículum vitae breu, senzill i ben estructurat, en el qual s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en el qual s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i destinatari específics.

Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis, i missatges en els quals es transmet o sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en els quals es ressalten els aspectes que resulten importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos, i les normes de cortesia i, si escau, de la etiqueta.

Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xarrada senzilla, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule de manera simple i s'articule amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.

Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat, o del propi interès, i en els quals es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb cert detall, experiències, esdeveniments, siguen aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es creuen importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb raonable precisió.

Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i sol·licita informació bàsica, o es realitza una gestió senzilla (p.i. una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si escau, de la etiqueta.

Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu, o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els principals esdeveniments de forma esquemàtica.

Mediació

Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals, i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. i. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com a públic (p. i. mentre es viatja, en hotels o restaurants, o en entorns d'oci), sempre que els participants parlen a poc a poc i clarament, i pugua demanar confirmació.

Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. i. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que pugua preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite, i que els participants parlen a poc a poc, articulen amb claredat i facen pauses freqüents per a facilitar la interpretació.

Intervenir en situacions quotidianes i menys habituals (p. i. visita mèdica, gestions administratives senzilles, o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial, i donant i demanant opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

Prendre notes breus per a tercers, arreplegant, amb la deguda precisió, informació específica i rellevant de missatges (p. i. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.

Prendre notes breus per a tercers, arreplegant instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xarrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule d'una manera senzilla i s'articule amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.

Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com realitzar paràfrasis senzilles de breus passatges escrits utilitzant les paraules i l'ordenació del text original.

Transmetre per escrit la idea general, els punts principals, i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. i. instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguin una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguen escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

2.3.4 Continguts lingüístics del nivell B1

GRAMÀTICA

Oració

- Modalitats d'oració. Oracions enunciatives afirmatives i negatives. Doble negació amb *niente, nessuno* i la seua col·locació en la frase. Oracions volitives: imperatives, desideratives, exhortatives. Oracions interrogatives directes i indirectes: parcials, totals, disjuntives. Oracions exclamatives verbals i nominals.
- Concordança subjecte + verb + atribut/complement predicatiu. Ordre dels elements en cada tipus d'oració.
- Oracions impersonals amb *si, bisogna* + infinitiu, *uno* + temps simples. Tercera persona plural amb valor impersonal.
- Interjeccions usuals pròpies i impròpies: *Bah!, Oh!, Forza!, Basta!*
- Repàs i aprofundiment de la coordinació (copulativa, adversativa, disjuntiva, conclusiva, declarativa, distributiva) amb les conjuncions més freqüents.
- Repàs i aprofundiment de l'oració condicional del primer tipus.
- Subordinació amb subjuntiu: verbs que expressen gust i dubte.
- Subordinació substantiva (objectives, subjectives, declaratives, interrogatives indirectes) per a les funcions pròpies del nivell amb: verb + infinitiu, verb + *che* + indicatiu/subjuntiu, *di* + infinitiu.
- Subordinació adjectiva amb *che* + indicatiu. Primera aproximació a oracions relatives amb preposició + *cui* + indicatiu.
- Repàs i aprofundiment de la subordinació circumstancial amb el verb en indicatiu causal, consecutiva, temporal, concessiva (*anche se*). Subordinació circumstancial amb el verb en condicional. Introducció a la subordinació circumstancial amb el verb en subjuntiu: final (*perché*), concessiva (*benché*), condicional (*purché*).

Nom

- Concordança en gènere i nombre de tots els components del grup nominal en els casos vistos en el nivell A2 i aprofundiment en els casos d'irregularitat propis del nivell.
- Concordança dels adjacents (determinants i adjectius) amb el nucli (nom).
- Funcions del grup nominal.
- Classes de noms propis: ampliació dels topònims (*le Eolie*). Noms comuns, abstractes, concrets, col·lectius, comptables i incomptables.
- Aspectes rellevants del gènere. Aprofundiment sobre noms freqüents amb gènere de diferent etimologia: *frate/suora*. Noms comuns quant al gènere: acabats en *-ante, -e, -essa* i *-a*. Noms epicens: *la volpe maschio/femmina*. Falsos amics de gènere d'ús freqüent per al nivell: *la guida, la modella*.
- Aspectes rellevants del nombre: sistematització dels noms masculins acabats en *-a*, noms amb terminació *-cia/-gia* amb *i* tònica, noms que acaben en *-cia/-gia, -co/-go, -ie*, noms invariables.
- Presentació i tractament de noms d'origen estranger d'ús freqüent.

Pronom

- Consolidació pronoms personals. Posició del pronom personal amb els verbs modals, amb l'imperatiu en tractament informal i amb *ecco*. Introducció a l'ús de *tu* amb els verbs del subjuntiu.
- Formes tòniques dels pronoms personals: *me, te, lui, lei, noi, voi, loro*. Formes combinades de pronoms directes, indirectes i reflexius. Pronoms en verbs pronominals d'ús freqüent: *andarsene*.
- Possessius en algunes expressions fixes: *i miei*.
- Demonstratius: consolidació de formes i ús. Pronom *quello* en estructures identificatives. *Quelli che sono usciti*.
- Relatius: ús de la preposició amb *quale* i *cui*.
- Indefinits: consolidació de formes i ús.
- Ús pronominal de numerals.
- Partícules *ci* i *ne* com a pronoms de complement argumental.
- Partícula *ci*: consolidació de valor locatiu. Verbs pronominals d'ús freqüent: *volerci*.
- Partícula *ne*: consolidació de l'ús partitiu i presentació d'altres usos freqüents: *Che ne dici?*

Article

- Article: consolidació de formes, elecció, ús i omissió. Usos contrastius del nivell: *Non ci sono le mele*. Elecció de l'article amb paraules estrangeres freqüents del nivell: *lo yogurt*.

Adjectiu

- Variables i invariables: repàs i ampliació de la formació del gènere i nombre. Concordança de l'adjectiu qualificatiu amb més d'un nom de diferent gènere. La forma *stesso*.
- Modificadors de l'adjectiu.
- Graus de l'adjectiu: comparatiu i superlatiu. Adjectius amb comparatius i superlatius regulars i irregulars.
- Compostos sintètics més freqüents: *migliore*.
- Repàs i ampliació de la declinació dels adjectius: *bello* i *buono*.
- Adjectius acabats en *-abile, -ibile, -evole*.
- Ampliació dels adjectius amb el verb *essere*.
- Possessius: consolidació de formes i usos. Usos contrastius: presència, absència, col·locació.
- Demonstratius: consolidació de formes, elecció i ús.

- Indefinits: consolidació de les formes d'ús freqüent: *qualche/qualsiasi*.
- Numerals cardinals i ordinals: consolidació de formes i usos. Numerals multiplicadors (*doppio*). Forma *entrambi*. Sufix *-esimo*.
- Interrogatius i exclamatius: formes, posició, combinació.
- Expressions fixes de correspondència formal: *distinti saluti*.
- Ús de *tutto* amb la conjunció *e* (*tutte e due*), amb l'article (*tutte le lingue*) i amb els dos elements (*tutte e due lingue*).

Verb

- Indicatiu: verbs més freqüents amb doble auxiliar. Selecció de l'auxiliar amb verbs modals en forma composta. *Imperfetto* per a expressar intencions futures no confirmades: *Domani pensavo di andare in piscina. Trapassato prossimo*. Totes les funcions del futur. Verbs regulars i irregulars més freqüents. Ús del futur per a fer previsions, parlar d'accions futures amb l'expressió de dubte.
- Condicional simple: formes regulars. Formes dels verbs irregulars més freqüents de la primera, segona i tercera persona del singular. Ús per a expressar desitjos i intencions.
- Consolidació de l'imperatiu afirmatiu i negatiu. Formes apocopades (*fa'*) i el seu ús amb els pronoms. Imperatiu de cortesia i posició dels pronoms. Imperatius lexicalitzats: *Dai!*
- Subjuntiu present: introducció a les formes regulars i irregulars dels verbs d'ús freqüent. Usos freqüents en oracions subordinades (relatives, condicionals, finals, concessives, comparatives, temporals):
 - Amb verbs que expressen dubte, voluntat, temor i desig.
 - En l'estructura *essere* + adjectiu + *che* + subjuntiu.
 - Amb expressions impersonals.
- Ús de la forma implícita amb el mateix subjecte. Reflexió sobre aspectes contrastius en l'ús del subjuntiu amb verbs d'opinió.
- Formes no personals del verb: infinitiu, ús en les instruccions. Perífrasis verbals amb infinitiu pròpies del nivell. Infinitiu compost amb valor temporal. Participi passat: repàs i ampliació de formes irregulars.
- Ampliació de verbs impersonals: verbs que expressen fenòmens atmosfèrics. Verbs que expressen semblar, suficiència, necessitat, etc. Forma *si* + 3a persona singular en els temps simples i amb *uno* + temps simples. La 3a persona plural amb valor impersonal.
- Concordança verbal en el discurs: concordança de l'indicatiu amb verb principal en present (anterioritat, simultaneïtat, posterioritat), amb verb principal en passat (anterioritat i simultaneïtat), concordança del subjuntiu amb verb principal en present (simultaneïtat i posterioritat).

Adverbi

- Repàs i aprofundiment de l'expressió de les circumstàncies de temps, lloc, manera, quantitat i dubte.
- Posició en la frase en els temps compostos. Adverbi *già* amb el *trapassato*. Adverbis de quantitat que modifiquen a diferents categories. Formes freqüents per a descriure una acció respecte al temps (*già/ancora* vs. *non più*). Repàs i ampliació sobre la posició en la frase d'*anche* i *sempre*.
- Diferències entre adverbis espaciotemporals: *avanti* vs. *davanti*.
- Locucions adverbials freqüents: amb valor temporal, distributiu, de manera, de lloc, d'opinió.
- Ampliació dels graus dels adverbis. Formes irregulars de comparatiu i superlatiu. Alteració de l'adverbi: *pochino*.
- Ampliació d'adverbis relatius i interrogatius.
- Adverbis d'afirmació, negació i dubte: repàs i ampliació.
- Adverbis intensificadors: *davvero*.
- Ús adverbial de l'adjectiu.

Preposició

- Usos generals i insistència en els usos freqüents que generen més dificultat especialment amb verbs d'estat i moviment i amb noms geogràfics.
- Altres preposicions i locucions d'ús habitual.
- Regències freqüents pròpies del nivell: de verbs (*riflettere su*), de noms (*pasta al/alla*), d'adjectius (*interessato a*), de pronoms indefinits (*qualcosa di/da*).
- Repàs i aprofundiment sobre les alternances més freqüents entre preposicions simples i articulades: *a scuola* vs. *allà scuola di mio figlio* vs *nella scuola del quartiere*.
- Omissió de la preposició: *Oggi (a) scuola? Tutto bene?*
- Algunes oscil·lacions freqüents d'ús: *insieme a/con*.
- Altes usos de les preposicions.

DISCURS

Adequació

- Format d'acord amb el tipus de text.
- Introducció al discurs formal.
- Ampliació de les formes de tractament d'ús freqüent: persones gramaticals, ús de fórmules, temps verbals que matisen (imperfecte d'indicatiu).
- Repàs i integració de temps i expressions per a les funcions socials com: donar ordres, demanar, corregir, rebutjar.

- Respostes cooperatives: repetició de partícules, expressions adequades.
- Marcadors per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals: ampliació i repàs dels marcadors informals i introducció de fórmules formals d'ús freqüent: *gentile, cordiali saluti*.

Coherència i cohesió

- Coherència de la temporalitat verbal en el discurs en els temps i maneres d'aquest nivell.
- Tipus de reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals (parells adjacents): preguntar – respondre, oferir – acceptar, demanar – concedir.
- Consolidació i ampliació de les conjuncions coordinants d'ús habitual: copulatives, disjuntives, adversatives, distributives, explicatives, conclusives.
- Consolidació i ampliació de les conjuncions subordinants d'ús habitual: substantives, adjectives, condicionals, causals, finals, concessives, temporals.
- Consolidació i ampliació dels marcadors més freqüents per a dirigir-se a algú, saludar, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interactuar, implicar l'interlocutor, demostrar implicació, introduir un tema, exemplificar, aclarir aspectes, indicar una explicació, demanar ajuda, agrair, anunciar el final, acomiadar-se, canviar de tema, resumir, etc.
- Marcadors del discurs freqüents per a afegir informació (*inoltre*), classificar, enumerar, reformular (*cioè*), exemplificar, argumentar (*visto che*), rebatre (*in realtà*), emfatitzar (*soprattutto*), resumir (*insomma*).
- Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps.
- Manteniment del tema. Repetició i recursos de substitució senzills amb referent clar: el·lipsi, pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric. Per procediments lèxics: sinònims, hiperònims de vocabulari freqüent, sinonímia contextual, nominalitzacions.
- Elements díctics (formes de referència en les diferents situacions d'enunciació, conversa, telèfon, xat, carta, xarxes socials, etc: *qui vs. lì*).
- Ús d'*andare* vs. *venire*: contrast amb les llengües maternes de cada estudiant en relació amb la deixi d'espai i la relació entre interlocutors: *vengo da te vs. vado da lui*.
- Ús de la partícula *ne* amb verbs de moviment: *andarsene, tornarsene*.
- Ampliació de coneixements sobre puntuació i estructuració en paràgrafs. Contrasta amb la llengua materna de cada estudiant.
- Entonació i pauses.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Expressions freqüents en diferents situacions formals i informals per a les funcions treballades.
- Vocabulari de les situacions i temes propis del nivell: variants formal (introducció), informal i estàndard.

- Locucions: verbals, adjectives i adverbials.
- Col·locacions, sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades d'ús freqüent: *In bocca al lupo!*
- Expressions idiomàtiques molt habituals: *in gamba*.
- Ampliació de *verbi sintagmàntici* usuals amb adverbis: *andare via, buttare giù*.

Significat

- Camps semàntics dels temes propis del nivell.
- Paraules sinònimes o de significat pròxim.
- Hiperònims de vocabulari freqüent: *rosa -> fiore -> pianta*.
- Paraules antònimes usuals: *sporco vs. pulito*.
- Verbs d'ús freqüent amb i sense significat reflexiu, que canvien o modifiquen el significat: *dormire vs. addormentarsi*.
- Onomatopeies per al so d'alguns animals: *bau, miao*.
- Polisèmia i doble senti en paraules d'ús freqüent: *letto*.
- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents amb l'espanyol: *salire*.
- Alguns verbs pronominals dobles amb pronom: *ci (farcela)*, uns altres *verbi sintagmàntici (mandare giù)* i *sintagmàntico-pronominali d'ús freqüent (pensarci su)*.
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules. Ús del diccionari.

Formació de paraules

- Nominalització: *i ricchi i i poveri*.
- Neologismes, préstecs i calcs semàntics propis del nivell.
- Paraules compostes.

Derivació de paraules

- Ampliació dels prefixos d'ús més freqüents: *s-, in-, dis-*.
- Sufixos freqüents: *-zione*. Derivació amb canvi de categoria: derivació nominal i adjectival.
- Diminutius i augmentatius d'ús freqüent: *-etto, -one*. Regles de formació. Valor apreciatiu dels sufixos: *un caffettino*.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Repàs i ampliació del reconeixement i producció dels fonemes vocàlics i consonàntics. Atenció a la pronunciació de les consonants intenses.

- Insistència en els fonemes i els processos que presenten major dificultat.
- Repàs de la correspondència entre fonemes i lletres/signes.
- Repàs de la distinció entre *s/z* sorda i sonora.
- Diftongs.
- Repàs de l'accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques. Especial atenció al present d'indicatiu dels verbs de la 1a conjugació i als infinitius de la 2a conjugació.
- Entonació. Revisió i consolidació dels patrons més característics: entonació descendents (enunciatives), ascendent (interrogatives) i entonació ascendent-descendent.
- Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.
- Grups fònics: tonicitat-atonicitat i entonació.

Ortografia

- Divisió de paraules a final de línia. Estructura de la síl·laba i separació sil·làbica. Grps consonàntics inseparables: *s + consonant (mo-stra), gli, gn.*
- Ortografia del vocabulari d'ús freqüent: *Qual è?*
- Insistència en les transcripcions de fonemes que presenten major dificultat.
- Consolidació de l'ús de majúscules.
- Títols en el vocabulari d'ús freqüent. Repàs de l'accent diacrític en els homòfons: *da* vs. *dà*.
- Signes auxiliars: accent gràfic i apòstrof.
- Formes d'apòcope (*po'*) i elisió adequades al nivell (*gran, bel*).
- Puntuació: usos bàsics del punt i a part, punt i seguit, dos punts i coma.

2.4 NIVELL B2

2.4.1 Definició del nivell B2

Els ensenyaments de Nivell Intermedi B2 tenen per objecte capacitar a l'alumnat per a viure de manera independent en llocs en els quals s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu pre-terciari, o actuar amb la deguda eficàcia en un entorn ocupacional en situacions que requereixen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn. Per a açò l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma, amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es realitzi sense esforç, en situacions tant habituals com més específiques i de major complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant abstractes com a concrets, de temes generals o del propi interès o camp d'especialització, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i

complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

2.4.2 Objectius generals

Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com a explícites, dels parlants en textos orals conceptual i estructuralment complexos, sobre temes de caràcter general o dins del propi camp d'interès o especialització, articulats a velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones.

Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars i el bastant detallats, de certa extensió, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del propi camp d'especialització, en una varietat de registres i estils estàndard, i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia encara que encara pugui cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant implícites com a explícites, en textos escrits conceptual i estructuralment complexos, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del propi camp d'especialització, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que pugui rellegir les seccions difícils.

Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits de certa extensió, ben organitzats i el bastant detallats, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el propi camp d'especialització, utilitzant apropiadament una àmplia gamma de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.

Intervenir entre parlants de la llengua finge o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de major complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

2.4.3 Objectius per destreses

Comprensió de textos orals

Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. i. declaracions o missatges corporatius o institucionals), a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.

Comprendre amb tot detall, independentment del canal, la qual cosa se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb

soroll de fons, sempre que s'utilitze una varietat estàndard de la llengua, i que es puga demanar confirmació.

Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, videos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xarrades, discursos, i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del propi camp d'especialització o d'interès, sempre que estiguen ben estructurats i tinguen marcadors explícits que guien la comprensió.

Comprendre les idees principals i les implicacions mes generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dues o mes participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o del propi interès, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupe amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no

gaire idiomàtica.

Comprendre amb tot detall les idees que destaquen els interlocutors, les seues actituds i arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments, i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el propi camp d'especialització.

Comprendre la majoria dels documentals radiofònics, de les notícies de la televisió i dels programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre, i la majoria de les pel·lícules, articulats amb claredat i a velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar l'estat d'ànim i el to dels

parlants.

Producció i coproducció de textos orals

Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i mes específics dins del propi camp d'interès o especialització, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oïdor.

Fer presentacions clares i detallades, de certa durada, i preparades prèviament, sobre una amplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb la pròpia especialitat, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments amb claredat i ampliant i defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementaries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no suposa cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.

Sortir-se'n amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, ja siga cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seua postura i les seues expectatives, i desenvolupant la seua argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagen sorgit.

Participar activament en converses i discussions informals amb un o mes interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les seues opinions, creences, i projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments, i comentaris adequats; realitzant hipòtesi i responent a aquestes; tot açò sense divertir o molestar involuntàriament als seus interlocutors, sense suposar tensió per a cap de les parts, transmetent certa emoció i ressaltant la importància personal de fets i experiències.

Prendre la iniciativa en una entrevista (p. i. de treball), ampliant i desenvolupant les pròpies idees, be amb poca ajuda, ben obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.

Participar activa i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o mes específic dins del propi camp d'especialització, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en els quals esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, de diferents enfocaments, i en les quals ofereix, explica i defensa les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

Comprensió de textos escrits

Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques extenses i complexes dins del propi camp d'interès o d'especialització, incloent detalls sobre condicions i advertiments.

Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una amplia sèrie de temes professionals o del propi interès, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de la pròpia especialitat o d'interès personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals, o corporatius.

Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en els quals es transmet informació detallada, i s'expressen, justifiquen i argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o del propi interès.

Llegir correspondència formal relativa al propi camp d'especialització, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com a concret, i captar el seu significat essencial, així com comprendre els seus detalls i implicacions mes rellevants.

Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat o especialitzats, en els quals l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments, i expressa opinions de manera tant implícita com a explícita.

Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

Producció i coproducció de textos escrits

Emplenar, en suport paper o on-line, qüestionaris i formularis detallats amb informació complexa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. i. Per a contractar un segur, realitzar una sol·licitud davant organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).

Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. i. per a cursar estudis en l'estranger, o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i destinatari específics.

Escriure notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del propi camp d'especialització o d'interès, i en els quals es ressalten els aspectes que resulten importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuals i les normes de cortesia i, si escau, de la etiqueta.

Prendre notes, amb el suficient detall, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xarrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el propi camp d'especialització o d'interès, encara que es perdi alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.

Prendre notes, arreglant les idees principals, els aspectes rellevants, i detalls importants, durant una entrevista (p. i. de treball), conversa formal, reunió, o debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el propi camp d'especialització o d'interès.

Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en els quals s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet certa emoció, es ressalta la importància personal de fets i experiències, i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.

Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i sol·licita informació detallada, i s'expliquen i justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

Escriure informes de mitja extensió, d'estructura clara i en un format convencional, en els quals s'exposa un assumpte amb cert detall i es desenvolupa un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions, i aportant conclusions justificades i suggeriments sobre futures o possibles línies d'actuació.

Mediació

Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com a explícites, continguts en textos orals o escrits conceptual i estructuralment complexos (p. i. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant abstractes com a concrets, de temes generals o del propi interès o camp d'especialització, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats,

en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir les seccions difícils.

Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. i. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars, o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com mes específiques i de major complexitat (p. i. en reunions socials, cerimònies, esdeveniments, o visites culturals), sempre que pugui demanar confirmació d'alguns detalls.

Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. i. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que pugui preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite.

Intervenir entre parlants de la llengua finge o de diferents llengües en situacions tant habituals com mes

específiques i de major complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diferents postures i arguments, expressant les seues opinions sobre aquest tema amb claredat i amabilitat, i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, arrellegant els punts i aspectes mes rellevants, durant una presentació, conversa o debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes del propi interès o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.

Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls mes rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com a explícites, continguts en textos escrits o orals conceptual i estructuralment complexos, sobre aspectes, tant abstractes com a concrets, de temes generals o del propi interès o camp d'especialització, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna

varietat estàndard de la llengua, i si pot rellegir les seccions difícils o tornar a escoltar el que s'ha dit.

Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses, entre dues o mes interlocutors, clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del propi camp d'especialització en els àmbits acadèmic i professional.

Resumir per escrit notícies, i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.

Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. i. diferents

mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

2.4.4 Continguts lingüístics del nivell B2

GRAMÀTICA

Oració

- Modalitats d'oració: consolidació de les oracions enunciatives: afirmatives i negatives, reforç de la negació (*mica, affatto*), consolidació de les oracions volitives: imperatives, desideratives, exhortatives, concessives, consolidació de les oracions interrogatives directes i indirectes, ús de l'oració interrogativa per a atenuar una ordre i per a demanar alguna cosa, consolidació de les oracions exclamatives: verbals i nominals.
- Ampliació de les oracions impersonals: *bisogna / occorre / bisognerebbe che* + subjuntiu.
- Oració condicional (període hipotètic) del segon i tercer tipus (de la possibilitat i de la impossibilitat).
- Casos especials de concordança: *cosa* i *qualcosa* com a pronoms interrogatius o indefinits.
- Repàs i ampliació de les interjeccions i locucions interjectives: *mah, uffa, bah, toh, boh, ahia, ahimé*.
- Aprofundiment de les oracions coordinades: còulatives, adversatives, disjuntives, conclusives, declaratives, distributives, amb les conjuncions pròpies del nivell.
- Consolidació de les oracions subordinades substantives.
- Interrogatives indirectes introduïdes per *come mai, perché, dove* + indicatiu/subjuntiu.
- Discurs indirecte amb verb principal en present. Manera i correlació de temps en la transmissió d'informació. Transformació dels diferents elements de la frase: adjectius possessius i demostratius, pronoms, adverbis, etc. Interrogatives indirectes introduïdes per *se: mi domando se* + indicatiu/subjuntiu.
- Consolidació de les oracions relatives amb preposició + *cui/il quale* + indicatiu.
- Subordinades circumstancials amb connectors freqüents + indicatiu o subjuntiu.
- Subordinades circumstancials amb la locució *per il fatto di* + infinitiu.
- Reconeixement de l'ordre no marcat dels elements i iniciació a l'ordre marcat per a emfatitzar. Oració escindida amb proposicions subordinades explícites.

Nom

- Consolidació de la concordança dels adjacents (determinants i adjectius) amb el nucli (nom).
- Ampliació de les funcions del grup del nom.
- Ampliació de les classes de noms d'acord amb el nou lèxic: propis, comuns, abstractes, concrets, col·lectius, comptables i incomptables.

- Formació del gènere. Noms independents. Noms de gènere comú acabats en *-cida* (*il/la tiranicida*), i *-a* (*il/la collega*). Especificacions de significat relacionades amb el gènere: *il tavolo/la tavola*. Noms de professió comunes per als dos gèneres: *la signora avvocato*.
- Casos especials en la formació del nombre: noms masculins en *-o* en singular amb plural femení en *-a* (*il riso/le risa*), noms en *-io* amb *-i* tònica (*pendio/pendii*), noms amb dos plurals (*cigli/ciglia, fondamenti/fondamenta, ossi/ossa*).
- Ampliació de noms d'origen estranger d'ús freqüent: *gag, hòlding*.
- Noms compostos d'ús freqüent: *lavastoviglie*.
- Numerals substantivats: *Il Settecento*.

Pronom

- Personals: consolidació de l'ús de les formes combinades.
- Posició del pronom personal (complement directe i indirecte). Ús dels pronoms subjecte per a marcar èmfasi o contrast i en les formes del singular del subjuntiu: *Non l'ha trovato lui. È necessario che tu vada*.
- Posició dels pronoms amb l'imperatiu formal.
- Ampliació de pronoms en construccions pronominals freqüents: *mettercela tutta, sentirsela, cavarsela, prendersela, etc.*
- Possessius i demostratius: consolidació de formes i uso. Valor de *stesso* i *ciò*.
- Posició del pronom amb el gerundi.
- Relatius. Presentació del valor possessiu d'*il cui*, concordança de l'article amb el substantiu. Pronoms relatius dobles: *chi, quello/a/i/e +che, ciò che*.
- Indefinits: ús pronominal dels adjectius i formes freqüents del nivell..
- Ús pronominal de numerals, interrogatius i exclamatius.
- Partícula *ci* quan substitueix un complement introduït per les preposicions *con, a, su*. Partícula *ci* amb altres verbs d'ús freqüent: *entrarci, capirci, etc.*
- Partícula *ne*: consolidació del valor partitiu. En substitució d'un complement introduït per la preposició *di* i en expressions d'ús freqüent.

Article

- Article: consolidació de formes, elecció, usos i omissió. Usos contrastius propis del nivell: *fra l'altro, rimanere a tavola*. Article partitiu en algunes expressions fixes: *faré del bene*. Article amb paraules estrangeres freqüents pròpies del nivell: *lo yacht*.

Adjectiu

- Consolidació d'adjectius variables i invariables, formació del gènere i nombre. Concordança de l'adjectiu amb noms de diferent gènere.
- Modificadors de l'adjectiu. Focalitzadors: *proprio bello*.
- Posició de l'adjectiu: adjectius que canvien de significat en funció de la seua col·locació anterior o posterior respecte al nom.

- Graus de l'adjectiu: ampliació de l'ús del comparatiu i superlatiu. Repàs i ampliació dels adjectius amb comparatius i superlatius regulars i irregulars. Intensificació de l'adjectiu i de l'adverbi mitjançant repetició.
- Altres formes d'adjectivació: nom en aposició amb funció adjectiva (*sala giochi*), construcció introduïda per preposició (*statua in marmo*), oració adjectiva (*il libro di cui ti ho parlato*).
- Possessius: consolidació d'usos contrastius. Ús del possessiu amb valor emfàtic. Alguns casos de col·locació posposada al nom (*a modo mio*). *Proprio* amb valor de reforç, del possessiu: *con i suoi propri occhi*. *Proprio* amb verbs impersonals: *Bisogna riconoscere i propri limiti*.
- Consolidació i ampliació dels adjectius indefinits: *ciascuno, diversi, vari*.
- Numerals cardinals, ordinals i multiplicadors: consolidació de les formes i usos.
- Consolidació i ampliació dels interrogatius i exclamatus, especialment en combinació amb altres determinants.

Verb

- Ampliació nucli (verb) i complements d'acord amb el tipus de verb. Concordança del verb amb el subjecte i amb els seus complements.
- Indicatiu: insistència en els usos temporals i aspectuals de tots els temps d'indicatiu propis del nivell. Verbs amb doble auxiliar: *crescere, scendere*. Selecció de l'auxiliar de verbs modals en forma reflexiva. Primera aproximació a les formes impersonals de verbs reflexius en temps simples: *Ci si sveglia tardi*.
- Ús del futur per a expressar hipòtesi. Ús en les oracions subordinades circumstancials temporals i condicionals.
- Futur anterior amb oracions subordinades temporals.
- Presentació i reconeixement de les formes més comunes del *passato remoto* i ús narratiu en la llengua escrita.
- Condicional simple dels verb irregulars. Introducció a l'oració condicional del segon tipus.
- Condicional compost: formes. Oracions condicionals de la impossibilitat (tercer tipus). Introducció al seu ús en la formació del futur del passat.
- Subjuntiu: consolidació de les formes regulars i irregulars freqüents. Pretèrit imperfecte i plusquamperfet. Verbs irregulars d'ús freqüent. Usos freqüents en oracions subordinades i en expressions del tipus *il fatto è che, non è che, può darsi che*. Ús amb vers d'opinió en passat i interrogatives indirectes, amb superlatiu relatiu i amb alguns indefinits.
- Ús independent de l'imperfecte de subjuntiu amb la conjunció *magari*.
- Imperatiu: repàs i ampliació de l'imperatiu afirmatiu i negatiu. Formes combinades amb els pronoms i la seua col·locació (enclítica i proclítica).
- Consolidació de l'infinitiu simple i compost. Ús en estructures amb un únic subjecte amb verbs d'opinió, declaratius, de desig i uns altres. Amb valor temporal i causal. Perífrasis verbals amb infinitiu pròpies del nivell: *aver(e) da dire, far(e) da mangiare*.

- Participi present en la formació d'adjectius qualificatius. Participi passat: valor relatiu.
- Gerundi simple: usos freqüents amb valor causal, temporal, instrumental i de manera, quan el gerundi es refereix al mateix subjecte que el verb principal.
- Forma passiva. Formació dels temps simples i compostos. Auxiliars *essere* i *venire*. Concordança del participi amb el subjecte.
- Ampliació dels verbs impersonals. Ús de la segona persona singular amb valor impersonal.
- Consolidació de la coherència de la temporalitat verbal en el discurs. Concordança de l'indicatiu amb verb principal en present i passat (anterioritat, simultaneïtat i posterioritat), concordança del subjuntiu amb verb principal en present i passat (anterioritat, simultaneïtat i posterioritat).

Adverbi

- Repàs i ampliació d'adverbis per a expressar temps, lloc, manera, quantitat, dubte, intensificació: *quaggiù, dappertutto, proprio*.
- Consolidació de la posició en la frase d'alguns adverbis: *anche, soltanto/solo*.
- Repàs i ampliació de la posició de l'adverbi en la frase amb els temps composto.
- Repàs i ampliació dels adverbis de quantitat que modifiquen diferents categories.
- Repàs i ampliació de locucions adverbials: de manera, de lloc, de temps, d'afirmació, negació i dubte, de quantitat, de conclusió.
- Consolidació dels graus de l'adverbi. Repàs i ampliació de les formes irregulars de comparatiu i superlatiu.
- Consolidació dels adverbis relatius i interrogatius.
- Repàs i ampliació d'adjectius amb valor adverbial.
- Combinació d'adverbis: *lì sotto, qui davanti, là dietro*.

Preposició

- Preposicions i locucions: repàs dels usos generals i insistència en els usos que generen més dificultat, especialment en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Usos contrastius freqüents de preposicions en estructures usuals que generen dificultat: *dues u dieci, è da matti, da solo, cose da fare*.
- Regències freqüents de verbs (*scommettere su, allontanarsi da*), de noms (*il mulino a vento*), d'adjectius (*pronto a*).

DISCURS

Adequació

- Ampliació de les formes de tractament d'ús freqüent: persones gramaticals, pronoms personals, ús de fórmules, temps verbals matitzadors.
- Ampliació de temps i expressions per a les funcions socials com donar ordres, demanar, corregir.

- Ampliació de respostes cooperatives: repetició de partícules, expressions apropiades: *certo, come no, senz'altro, ci mancherebbe altro*.

Coherència i cohesió

- Consolidació de la coherència de la temporalitat verbal en el discurs propi del nivell: concordança del subjuntiu amb verb principal en passat (anterioritat, simultaneïtat i posterioritat).
- Marques gràfiques de classificació, èmfasi i referències.
- Consolidació i ampliació de marcadors per a dirigir-se a algú, saludar, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interaccionar, implicar l'interlocutor, demostrar implicació, demanar, prendre i cedir la paraula, introduir un tema, enumerar, oposar, exemplificar, aclarir aspectes, iniciar una explicació, demanar ajuda, agrair, anunciar el final, acomiadar-se, canviar de tema, resumir i confirmar.
- Marcadors d'estimació (*apunto*) i d'ordenació i de reforç argumentatiu (*innanzitutto, in conclusione*).
- Repàs i ampliació dels tipus de reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals (parells adjacents): preguntar – respondre, oferir – acceptar, demanar – concedir, demanar – donar, fer un compliment – llevar importància.
- Repàs i ampliació de marcadors d'iniciació, desenvolupament, conclusió, canvi de tema i digressió: *riguardo a, a proposito, piuttosto*.
- Repàs i ampliació de marcadors per a afegir informació, classificar, enumerar, transmetre, reformular, exemplificar, argumentar, rebatre, emfatitzar i resumir.
- Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps. Canvis en la funció del registre: *dentro vs. all'interno, il giorno dopo vs. all'indomani*.
- Manteniment del tema. Ampliació de les repeticions i recursos de substitució amb referent clar: el·lipsi, pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric (*la questione, il fatto*). Per procediments lèxics: sinònims, hiperònims de vocabulari freqüent, a través d'un dels termes inclosos en la definició, nominalització.
- Connectors més freqüents propis del nivell: *pertanto, affinché, etc.*
- Ampliació de formes de referència en les diferents situacions d'enunciació (conversa, telèfon, xat, carta, fòrum, xarxes socials, etc) en el discurs diferit i en el relat: ús en cada cas dels pronoms, demostratius i expressions de temps i espai.
- Ús d'*andare* vs. *venire*: consolidació i usos amb adverbis: *vieni qui, va'/vai la*.
- Repàs i ampliació de l'ús de la partícula *ne* amb verbs de moviment en usos formals: *Arrivo ogni giorno in ufficio alle 8.30 e ne esco alle 18.30*.
- Combinació d'adverbis dictis per a concretar el lloc.
- Repàs i ampliació de conjuncions coordinants, de paraules i oracions, pròpies del nivell: copulatives, disjuntives, adversatives, distributives, explicatives i conclusives.
- Repàs i ampliació de conjuncions subordinants: substantives (*quando* i *dove* en interrogatives indirectes), adjectives (*che, cui*), condicionals (*a patto che*), causals

(*poiché, considerato che*), finals (*perché, affinché*), concessives (*benché, sebbene, nonostante*), consecutives (*in modo che*), temporals (*dopo di che, finché*), comparatives (*da, per, di o da + infinitiu*).

- Repàs i ampliació, especialment en contrast amb els idiomes materns de cada estudiant, de puntuació i paràgrafs, entonació i pauses.

LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Repàs i ampliació de les expressions de diferents situacions formals i informals per a expressar les funcions treballades.
- Repàs i ampliació del vocabulari de les situacions i temes propis del nivell: variants formal i informal, estàndard i introducció als registres familiars i professionals.
- Repàs i ampliació de les locucions: verbals, adjectives i adverbials.
- Repàs i ampliació de sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades, i de col·locacions d'ús freqüent.
- Repàs i ampliació d'expressions idiomàtiques molt habituals.
- Distinció de registre col·loquial i formal en paraules d'ús freqüent: *chiedere* vs. *richiedere*.
- Principals gentilicis. Suffixos més comuns: *-ano, -ese, -ino, -ale, -ero, -olo*.

Significat

- Camps associatius del temes propis del nivell.
- Reconeixement de les categories lèxiques a partir dels seus trets característics (gènere i nombre en nom i adjectius, terminacions segons les categories).
- Paraules sinònimes o de significat pròxim. Qüestions associades al registre en l'ús de sinònims.
- Ampliació d'hiperònims de vocabulari freqüent: *scrivania* -> *tavolo* -> *mobile*.
- Paraules antònimes usuals d'acord amb el nivell.
- Ampliació de vocabulari polisèmic i amb doble sentit en àrees lèxiques del nivell.
- Paraules pròximes formalment que solen produir dificultat, especialment casos de sinonímia parcial. Ampliació i repàs de falsos amics i interferències lèxiques freqüents amb els idiomes materns de cada estudiant.
- Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules. Ampliació sobre l'ús de recursos lexicogràfics: reconeixement de la terminologia i abreviatures en els diccionaris.
- Eufemismes.
- Modismes o expressions idiomàtiques més usades.
- Comparacions estereotipades i expressions metafòriques molt freqüents.
- Metonímies d'ús freqüent.

- Repàs i ampliació d'onomatopeies per al so d'alguns animals i sorolls.
- Consolidació de col·locacions verbals usuals amb adverbis (*verbi sintagmatici*).

Formació de paraules

- Diminutius, despectius i augmentatius d'ús freqüent: *-ello, -otto, -accio, -astro*.
- Reconeixement de fasos amics alterats.
- Repàs i ampliació de nominalitzacions.
- Sigles, abreviatures i acrònims d'ús freqüent.
- Neologismes, préstecs i calcs semàntics propis del nivell.
- Escurçament d'algunes paraules de registre familiar i d'hipocorístics en noms de persones comunes: *Beppe, Totó*.
- Onomatopeies. Ampliació de noms i verbs dels sons dels animals.

Derivació de paraules

- Formació de paraules per derivació: valor dels afixos freqüents. Formació amb prefixos (*-s, dis-, a-, in-, -di*) i sufixos (*-anza, -enza, -ante, -ente, -ato, -uto, -ale, -oso*).
- Formació de paraules per sufixació amb canvi de categoria. Derivació nominal a partir de verbs (*-o, -tore/-trice, -ino, -zione, -ato/a, -mento, -aggio, -iva, -ura, -enza, -ismo*) o adjectius (*-aia, -ezza, -ità, -izia, -aggine*). Derivació adjectival a partir de substantius i verbs: *-bile, -ario, -istico, -ico, -ivo, -oso, -ale, -evole*.
- Formació de paraules per composició.

PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Pronunciació de les paraules estrangeres pròpies del nivell.
- Insistència en els processos propis de la llengua que presenten major dificultat: contrasta de consonants sonores/sordes, fonemes inexistents en l'idioma matern de cada estudiant, etc.
- Consolidació de diftongs. Pronunciació de les vocals en diftongs ascendents (*pianura, schiena*) o descendents (*zaino*), triftongs (*suoi, miei*) i hiats (*menadro, teologo*).
- Consolidació de l'accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques amb especial atenció a paraules similars dels idiomes materns de cada estudiant, la síl·laba tònica dels quals canvia.
- Accent emfàtic i entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell, alegria, amenaça, fúria, humor, sorpresa, tristesa.
- Casos freqüents de paraules amb doble pronunciació (i relativa tonicitat sil·làbica), diferent significat i possibilitat d'accent gràfic diacrític: *ancóra vs. àncora, príncipi vs. princípi*, etc.

Ortografia

- Consolidació de l'ortografia correcta del vocabulari d'ús.

- Consolidació de títols en el vocabulari d'ús.
- Consolidació de formes d'apòcope i elisió adequades pròpies del nivell. Apòcope vocàlica i sil·làbica.
- Consolidació de l'estructura de la síl·laba i separació sil·làbica.
- Consolidació de la divisió de paraules a final de línia.
- Puntuació: repàs i ampliació dels usos bàsics del punt i a part, punt i seguit, dos punts i coma.

3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

La distribució temporal de les unitats didàctiques de los diferents nivells impartits a l'escola de Vila-real és la següent:

3.1 Nivell 1A2

1er QUADRIMESTRE: Unitats 0,1,2,3 de Volentieri A1, Loescher editore.

Funcions comunicatives

Saludar. Presentar i presentar-se. Demanar i indicar la proveniència. Acomiadar-se. Demanar il número de telèfon i la adreça. Demanar i repetir una informació. Formules per a començar una conversa. Demanar i donar informacions personals. Parlar dels coneixements sobre les llengües. Mostrar aflicció sobre les coses. Agrair. Demanar i dir l'edat. Reservar en un bar o restaurant. Demanar o reservar en mode cortés. Demanar el compte. Fer una reserva telefònica. Lletrejar. Parlar del temps lliure i la freqüència. Parlar de gustos i preferències. Expressar acord i desacord. Demanar i dir l'hora. Parlar de les compres i dels costums. Fer la compra d'aliments en una botiga. Parlar de productes típics. Comparar costums alimentaris. Descriure una botiga. Demanar una recepta. Parlar de l'horari laboral. Felicitar. Les festes italianes. Parlar de la família. Descriure una fotografia. Indicar posesió. Parlar dels regals de boda.

Continguts gramaticals i lexicals

Pronoms personals subjectes. Present indicatiu verbs regulars en *-are, -ere, -ire, essere, avere, stare* (singular). Articles determinats e indeterminats. Adjectius de nacionalitat. Interrogatius *come, dove, perché, quale, quanto, quando*. La negació *no, non*. Present indicatiu verbs en *-are, -ere, essere, avere, stare fare e chiamarsi*. Adjectius possessius. Adjectius qualificatius (acord substantiu/adjectiu). Interrogatius: *chi, che, cosa*. Present indicatiu dels verbs *piacere, andare, giocare, leggere, uscire* i dels verbs en *-isc-*. Els verbs in *-care* i *-gare*. Pronoms indirectes. Lèxic del temps lliure, hobbies. Preposicions: *a, in, con, su*. Connectius *perché, anche*. Adverbis: *tanto, molto, moltissimo, abbastanza. Bene, buono*. Els dies de la setmana. Les estacions de l'any. Les quantitats. I partitivi (sigular). Els pronoms directes: *lo, la, li, le i ne*. Algunes expressions de temporals. Els adverbis de temps i freqüència. Il verbs *fare*. Els adjectius possessius. Ús dels alticles amb el possessiu.

Tasques.

Crear un perfil social;

crear un barri ideal;

programar un cap de setmana;

organitzar una festa.

2n QUADRIMESTRE: unitats 5, 6 i 7 de Volentieri A1, Loescher editore.

Funcions comunicatives

Reservar una habitació. Demanar i donar informació. Preguntar i dir el preu de una habitació. Parlar del mobiliari d'una habitació. Informar-se dels objectes. Lamentar-se. Descriure una casa. Llogar una casa. Descriure un lloc. Demanar informació. Descriure un itinerari. Lamentar-se. Demanar perdó. Parlar de l'horari d'obertura i tancament. Contar fets del passat. Parlar de les vacances. Locucions temporals de passat. Parlar del tempo atmosfèric.

Continguts gramaticals i lexicals

C'è / ci sono. Els verbs *potere i venire*. Les preposicions de temps. Les preposizioni articolate. Els mesos. Els nombres ordinals. L'interrogatiu *quanto*. Els nombres cardinals des de 100. La dada. Ci amb el verb *andare*. La concordanza entre adjectius i substantius. Els adjectius amb *-co / -ca*. *Il partitivo*. *Molto*. Indicar el lloc. Els verbs *dovere i sapere*. Els interrogatius *quando i quale*. L'horari. Els indicadors temporals. El *passato prossimo*. Els participis regulars i irregulars. Els auxiliars *essere i avere*. L'acord del participi amb el subjecte. La posició de l'adverbi i els adverbis: *ancora, già, mai, appena*. La construcció impersonal. Els verbs reflexius.

Tasques

Presentar un lloc;

imaginar un dia perfecte;

contar un viatge a Itàlia.

3.2 Nivell 2A2

1er QUADRIMESTRE: Unitats 0,1,2,3,4. di Loescher editore

Funcions comunicatives

Fare domande per conoscersi in classe (ripasso). Presentazione delle persone (ripasso). Dire parole lettera per lettera (ripasso). Comunicare in classe (ripasso). Dare dati personali (ripasso). Presentarsi e *presentare* qualcuno. Parlare delle professioni. Parlare della routine quotidiana e del tempo libero. Parlare dei lati positivi e negativi della vita in città. Descrivere un quartiere. Chiedere informazione in università. Accordarsi per fare qualcosa. Ordinare al bar. Scusarsi e rispondere alle scuse. Parlare dei propri interessi, dei propri gusti musicali. Interagire al telefono. Raccontare che cosa si è fatto. Raccontare qualcosa che è successo. Descrivere case. Parlare con un agente immobiliare. Chiedere informazione su un lavoro. Fissare un appuntamento. Capire annunci: *lavoro, case*. Descrivere situazioni, abitudini e oggetti del passato. Parlare dell'infanzia. Parlare dei propri gusti di lettura. Dare istruzioni e ordini. Descrivere l'aspetto fisico e la personalità di qualcuno.

Continguts gramaticals i lexicals

Parole per fare le domande (ripasso). L'Italia: città, cibo, monumenti, personaggi famosi (ripasso). Oggetti personali e della classe (ripasso). Verbi per capire le consegne (ripasso). Categorie grammaticali: preposizioni, avverbi (ripasso). Funzioni e lessico A1 (ripasso). Numeri (ripasso). Saluti e convenevoli per l'accoglienza. Professioni (suffissi di genere). Nomi di parentela. Espressioni di frequenza (posizione). Attività del tempo libero. Luoghi da vedere. Spazi della città. Usi di *essere* e *avere*. Presente dei verbi regolari, riflessivi e irregolari. *Si* impersonale. Accordo del gruppo nominale. Verbi modali: *dovere*, *potere*, *volere*. Università. Cibi e bevande al bar. Aggettivi ed espressioni per descrivere cibi e bevande. Musica e strumenti musicali. Avverbi ed espressioni di tempo. *Vorrei/volevo* (richieste cortesi). Pronomi diretti. Preposizioni dei pronomi diretti. Passato prossimo: participi passati; ausiliari, accordo del participio passato con l'ausiliare *essere* e con i pronomi diretti. Lessico della casa. Aggettivi per descrivere un appartamento. Espressioni di quantità. Lavorare in un negozio. Mesi, giorni della settimana, orari. Oggetti del passato: *walkman*, *gettoni*. Giochi. Numeri e date. Imperfetto del verbo *essere*. *Era* vs *c'era*. Dare del Lei (verbi e pronomi). Pronomi tonici. Imperfetto (usi di base). Indefiniti: *qualcuno* e *nessuno*. Preposizioni articolate. Libri e generi letterari. Relazioni: *fare amicizia*, *innamorarsi*. Aggettivi per descrivere l'aspetto fisico e la personalità. Parti del corpo. Imperativo affermativo e negativo (*tu* e *voi*). Posizione del pronome con l'imperativo informale. Usi del passato prossimo e del imperfetto. Congiunzioni. Pronomi indiretto. Pronome relativo *che*.

Tasques

Inventare una famiglia da serie TV.

Vendo, compro, scambio.

Una casa da sogno per... .

Una classe di scrittori.

2n QUADRIMESTRE: Unitats 5, 6, 7 de Volentieri A2, Loescher editore.

Funcions comunicatives

Interagire in un negozio di abbigliamento. Chiedere e dare consigli. Esprimere sorpresa. Descrivere l'abbigliamento. Confrontare prodotti. Parlare di progetti del futuro. Fare previsioni e promesse. Raccontare una festa. Fare proposte e richieste in modo gentile. Esprimere desideri. Interagire in un negozio di alimentari dei giovani. Parlare della salute. Dare consigli per stare bene. Parlare di viaggi. Parlare delle stagioni. Raccontare gite e vacanze. Parlare delle tradizioni e delle feste. Parlare di sport. Esprimere opinioni.

Continguts gramaticals i lexicals

Capi di abbigliamento. Acquisti: *taglia*, sconto. *Sapere/conoscere*. Aggettivi per descrivere i capi di abbigliamento. Negozi. Espressioni di tempo per azioni future. Imperativo formale (Lei). Alcuni imperativi irregolari (*vada*, *dica*, *faccia*). Comparativi. Pronomi diretti e indiretti formali. Preposizioni *in* (negozio), *da* (negoziante). Futuro (verbi regolari e irregolari). Esclamazioni. Cibi. Quantità e contenitori. Disturbi e malesseri. Curarsi: *pastiglia*, *termometro*. Usi di *bene* e *buono/a*. Condizionale dei verbi modali. Indefiniti. Pronome interrogativo *chi*. Particella pronominale *ne* (partitivo). Pronomi diretti vs *ne*. Pronomi diretti e indiretti (sintesi). Elementi del paesaggio. Animali. Attività delle vacanze. Tempo

atmosferico. Sport (discipline, attrezzature, azioni). Verbo mancare. Particella pronominale *ci* (locativo). Usi del verbo passato prossimo e dell'imperfetto. Superlativo relativo. Indefiniti. Verbo *servire*.

Tasques

Scrivere un oroscopo.

Scrivere una ricetta.

Viaggi per tutti.

3.3 Nivell B1

1er TRIMESTRE: Unitats 0 (*Pronti e via!*) i 1 de *Nuovo Contatto B1*.

Funcions comunicatives

Repàs de continguts vistos en anys anteriors. Expressar gust i rebuig: *mi piace / non mi piace – adoro.../detesto...* Reflexionar sobre les dificultats que presenta l'aprenentatge d'un idioma estranger. Els italians en l'exterior, viure en un altre país. Estereotips sobre els italians. Comptar una notícia periodística, un episodi desafortunat. Descriure el caràcter i el físic d'una persona. Expressar una opinió sobre la protecció animal a Espanya. Expressar sentiments o emocions en relació amb els altres. Explicar una vinyeta humorística.

Continguts gramaticals i lexicals

Repàs de continguts gramaticals vistos en anys anteriors. Verbs con doble auxiliar: *finire, cominciare (ha cominciato / è cominciato)*. Conjuncions: *ma, però, perché, così, se, mentre, siccome*. Adjectius per descriure persones (aspecte, roba, personalitat, qualitats i defectes). Expressions comparatives amb animals (*essere testardo come un mulo*). Sentiments i emocions (*mi fa paura*). Metàfores per expressar sentiments i emocions (*avere un nodo alla gola*). El lèxic relacionat amb successos policials. Els adverbis in *-mente*. Contrast entre *passato prossimo* i imperfecte. Repàs i consolidació dels pronoms directes i indirectes. El *trapassato prossimo*. La partícula *ci* en els verbs: *provarci, tenerci, andarci*. Presentació de la veu passiva. *Stare + gerundio vs. Stare per*. Preposicions temporals: *tra, per, a*. Adverbi temporal *fa*. Conjuncions: *infatti, intanto, tuttavia, poi, anche*.

2n TRIMESTRE: Unitats 2 i 3 de *Nuovo Contatto B1*.

Funcions comunicatives

Parlar sobre les vacances: diferents destins, duració, organització. Descriure un lloc o una ciutat on s'haja estiuat. Parlar sobre els menjars i els productes típics de les diferents zones a Itàlia. Fer hipòtesi. Donar consells i fer suggeriments. Expressar opinions sobre el temps lliure, de l'ús de la tecnologia i de les xarxes socials. Parlar sobre l'esport. Convèncer algú a fer alguna cosa. Descriure i parlar sobre les diferents manifestacions artístiques. Expressar una opinió sobre la selfiemanía.

Continguts gramaticals i lexicals

Localitats turístiques italianes i festes tradicionals a Itàlia (*Ferragosto*). Esports i activitats físiques. Forma i usos del condicional present. Contrast entre el futur i el condicional. Funció del pronom *ne*. Contrast entre *ne* i *ci*. Adjectiu i pronom demostratiu *quello*. Repàs de les preposicions simples i amb article. L'adjectiu *bello*. Conjuncions: *anzi, invece di, piuttosto che*. El lèxic de les xarxes socials. Manifestacions artístiques i espectacles. Paraules de l'argot juvenil. Introducció del subjuntiu present. Ús del subjuntiu amb verbs d'opinió: *crede che..., mi sembra che..., a lui pare che...; amb l'estructura: è + adjectiu + che...; i amb expressions impersonals. Formes combinades de pronoms directes i indirectes. Ús dels pronoms directes, indirectes i de la partícula *ne* combinats amb el participi passat. Pronoms relatius *che* i *chi*. Frases comparatives i superlatives. Superlatiu relatiu i absolut. Preposicions que acompanyen alguns verbs: *cercare di, riuscire a*. Conjuncions: *sia... sia/che..., né... né...* Formació del diminutiu, de l'augmentatiu i del despectiu: *-ino, -etto, -one, -accio*. Substantius que acaben en: *-eca, -eria*. Prefixos de negació: *in-, dis-, s-*. Adjectius que finalitzen en: *-ale, -ile, -abile, -ibile, -ós*.*

3er TRIMESTRE: Unitats 4 i 5 de *Nuovo Contatto B1*.

Funcions comunicatives

Parlar sobre els diferents tipus de treball i sobre la seua importància. Expressar opinions sobre la situació laboral d'Espanya. Simular la realització d'una entrevista de treball. Escriure un mail de presentació per a l'obtenció d'un treball. Donar consells sobre un treball. Expressar una opinió sobre un treball. Parlar sobre les bones maneres en el treball. Parlar sobre les relacions personals amb membres de la família, amb el/la company/a sentimental, amb el/la company/a de pis. Descriure la vida del barri o de la localitat de residència. Expressar els nostres motius i opinions personals. Escriure un reclam o una carta de queixa. Contar esdeveniments passats (repàs)

Continguts gramaticals i lexicals

El treball i l'atur (juvenil). El lèxic dels anuncis de treball (repàs). El lèxic de l'oficina. Consolidació de l'imperatiu afirmatiu i negatiu. Imperatiu i posició dels pronoms. Pronoms relatius: *il/la quale, i/le quali*. Contrast entre els pronoms *La* i *Le*. Consolidació de les formes combinades de pronoms directes i indirectes. Subjuntiu amb les següents expressions: *non è giusto che..., bisogna che..., è necessario che...* Subjuntiu d'alguns verbs irregulars. La veu passiva. Adjectius i pronoms indefinits: *alcuno, nessuno, niente, ogni, qualche, ognuno, qualsiasi*. Verbs impersonals: *bisogna..., occorre..., basta...* Verbs pronominals idiomàtics: *cavarsela, prendersela, andarsene*, etc. Forma del gerundi present. Verbs i expressions que regeixen reposicions: *essere soddisfatto di, provare a*. Conjuncions concessives: *anche se, sebbene, benché, nonostante, pur*. Substantius que finalitzen en *-ità, -eta, -enza, -anza, -ista, -tore, -aio, -iere, -ante*. Substantius deverbals acabats en *-zione, -mento, -anza*. El voluntariat.

3.4 **Nivell B2 (integrat)**

És un grup amb dos nivells diferents i hem decidit que el 2º nivell continue amb les darreres unitats del mateix manual **DIECI B2** i hem canviat el llibre per a 1B2. D'aquesta manera donem el mateix contingut del programa però amb una versió diferent de textos i propostes comunicatives i els alumnes del 2º nivell podran utilitzar les classes del primer curs com a repàs. D'altra banda com que ja tenen l'experiència del 1er curs poden també ajudar els companys i assimilar millor la matèria.

1B2

1er QUADRIMESTRE Unitats 0,1, 2di **Al dente 4**, Edizioni Casa delle lingue

Funcions comunicatives

Parlare delle proprie conoscenze culturali sull'Italia; esprimere opinioni e preferenze; Esprimere la propria opinione su stili di vita differenti; elaborare ipotesi; valutare pro e contro di una filosofia di vita; individuare le caratteristiche di varie tipologie testuali; descrivere immagini; interpretare un messaggio. • descrivere sensazioni suscitate da un luogo • narrare eventi passati percepiti come distanti • esprimersi sui viaggi "fai da te" • raccontare avventure di viaggio • descrivere geografia ed economia di un Paese • riferire fatti non accertati • discutere con un controllore • parlare di tecnologia • fare previsioni sulle tecnologie del futuro • formulare ipotesi nel passato • indicare pro e contro di innovazioni tecnologiche • descrivere di che cosa si occupa un medico specialista • paragonare sistemi sanitari • dare e capire istruzioni relative ad apparecchi • descrivere sistemi politici • concordare temporalmente azioni • presentare programmi politici • parlare di diritto di voto • concordare temporalmente azioni • argomentare su proposte di legge • sostenere misure politiche • indicare finalità e condizioni • partecipare a dibattiti politici • orientarsi nel lessico burocratico-amministrativo

Continguts gramaticals i lexicals

Ripasso generale dei contenuti del volume B1; Il lessico di gusti e interessi culturali; Il periodo ipotetico della realtà e della possibilità (ripasso); l'infinito come nome; l'infinito con prima di e dopo; i pronomi dimostrativi cioè, questo, quello; i pronomi relativi possessivi; Il lessico relativo a scelte e stili di vita; alcune espressioni idiomatiche; il segnale discorsivo che so; I prefissi mega-, maxi-, ultra-, super-, vice-; la posizione dell'aggettivo; la costruzione impersonale; la dislocazione a sinistra; le frasi avversative; a + infinito e da + infinito; Il linguaggio dei mass media e della pubblicità; espressioni per parlare di modelli estetici e sociali; il segnale discorsivo come no. • il passato remoto: forme regolari e irregolari • piuttosto che e anzi • il condizionale di dissociazione • epoche storiche e correnti artistiche • settentrionale, meridionale, orientale, occidentale • viaggi organizzati • addirittura • appunto • mari italiani • elementi di geografia ed economia • il treno e la stazione • a dire il vero • Come non detto. • i pronomi egli, ella, essi, esse • l'infinito certo • frasi implicite con il participio passato • il congiuntivo trapassato • il periodo ipotetico del 3º tipo • uso dell'imperfetto nel periodo ipotetico del 3º tipo • verbi pronominali: cavarsela • discipline scientifiche • oggi / al giorno d'oggi • attraverso /

mediante • organi interni • carne bovina, suina, ovina • l'assistenza sanitaria pubblica • medici specialisti • Come no! • Si figuri. • un sacco di • la concordanza con la reggente al presente: simultaneità, posteriorità, anteriorità • coloro che • la concordanza con la reggente al presente e il congiuntivo passato / imperfetto nella dipendente • affinché, purché, in modo che + congiuntivo • finché (non) + indicativo • le elezioni • maggiorenne, minorenni • la democrazia parlamentare • le parole dell'economia • onorevole • le forze dell'ordine • verbale, multa, sanzione

2º QUADRIMESTRE Unitats 3, 4 di **Al dente 4**, Edizioni Casa delle lingue

Funcions comunicatives

Proporre alternative; considerare e valutare differenti punti di vista; esprimere il proprio punto di vista; Esprimere opinioni su temi di giustizia e ingiustizia sociale; esprimere desideri e volontà; discutere sui diritti degli animali • indicare tratti della personalità • familiarizzarsi con il linguaggio metaforico • indicare aspettative nel passato • parlare di sport diffusi • parlare del rapporto con gli animali domestici • adattare forma e contenuto in base al proprio destinatario • narrare eventi storici • raccontare come si sono vissuti eventi storici importanti • riferire affermazioni altrui • riferire domande • esprimersi su personaggi storici • elaborare un discorso pubblico in tema di diritti

Continguts gramaticals i lexicals

Il gerundio presente (valore consecutivo, ipotetico e concessivo); gli avverbi di giudizio e opinione; i connettivi; i nomi collettivi; il superlativo relativo (ripasso); la concordanza dei tempi dell'indicativo; *come se e senza che* + congiuntivo imperfetto; Il lessico relativo ai diritti civili; il lessico delle feste e tradizioni popolari; il lessico dell'architettura; il segnale discorsivo per così dire *È giusto / ingiusto / assurdo... che* + congiuntivo; le frasi concessive (ampliamento); *voglio* + congiuntivo presente e *vorrei* + congiuntivo imperfetto; la concordanza dei tempi: condizionale e congiuntivo; gli indefiniti; Il lessico relativo a giustizia e ingiustizia sociale; il lessico relativo ai diritti degli animali; i nomi delle professioni: maschile e femminile; gli animali e i versi; il segnale discorsivo *praticamente* • l'omissione della congiunzione *che* • la concordanza con la reggente al passato: contemporaneità e anteriorità • diminutivi con valore approssimativo • la concordanza con la reggente al passato: posteriorità • diminutivi con valore affettivo • verbi con doppio ausiliare • aggettivi numerali moltiplicativi • aggettivi di personalità • il calcio • Forza! • E con ciò? • animali domestici • metafore con animali • il discorso indiretto con la reggente al passato: anteriorità, simultaneità, posteriorità • dire di fare qualcosa • entrambi/e • l'interrogativa indiretta con la reggente al passato • decennio, ventennio, millennio • quel giorno, il giorno prima / dopo, in quel momento • epoca, periodo, popolo, schiavitù, civiltà • formule per gestire un discorso pubblico

2B2

1er QUADRIMESTRE: Unitats 6, 7 i 8 de *DIECI B2*

Funcions comunicatives

• parlare della condizione femminile in passato • argomentare in un dibattito • parlare di sport e inclusione • formulare ipotesi • parlare di privacy digitale • esprimere stati d'animo • fare paragoni • pubblicizzare centri benessere • iscriversi in palestra • parlare di

emigrazione e immigrazione • capire statistiche sulle migrazioni • parlare di volontariato sociale • raccontare come si è superato un ostacolo • rinnovare il passaporto d'urgenza • esprimersi su quartieri ideali o esistenti • partecipare a una riunione condominiale • creare il regolamento del condominio ideale • raccontare come me la cavo con il bricolage • dissentire in modo cortese • reagire a un'offesa • chattare con un tecnico.

Continguts gramaticals i lexicals

- usos del subjuntiu amb: oracions familiars restrictius, l'únic que, el superlatiu relatiu.
- usos del subjuntiu amb nel caso in cui, qualora, non perché, senza che • l'adjectiu possessiu postposat • el subjuntiu en oracions comparatives • ús del subjuntiu en oracions que comencen amb che • el gerundi passat • pur + gerundi • pur di, da, anziché + infinitiu • el truncament de l'auxiliar avere • l'infinitiu passat (també en oracions completives) • il pronome relativo il che • la costruzione far fare • il congiuntivo nelle frasi indipendenti (funzione concessiva, dubitativa, ottativa, esortativa) • l'infinito con valore nominale • le parole composte: forme singolari e plurali. • sport • avverbi: solitamente, talvolta, ben, specie • indipendentemente da • a ogni costo • aggettivi sugli stati d'animo • Niente..., Praticamente..., Diciamo... • verbi dello sport • la palestra • emigrazione e immigrazione • sempre più... sempre meno... • umanitario, multietnico • aggettivi di nazionalità • parigino, newyorkese • valido / scaduto, rinnovo • Come sarebbe a dire? • infrastrutture urbane • il condominio • rivolgersi la parola • fare due chiacchiere • dare una mano • il bricolage: arnesi e verbi • a portata di mano • a caso • elettrodomestici • fare il bucato • Che schifo! • Ma senti chi parla!

2n QUADRIMESTRE: Unitats 9 i 10 de DIECI B2

Funcions comunicatives

- descrivere gusti alimentari • descrivere cibi • rimandare indietro un piatto • parlare di esperienze gastronomiche • informarsi su eventi gastronomici • indicare quantità • farsi fare un panino • consigliare specialità alimentari • spiegare una ricetta • definire un termine dialettale • dare enfasi • dibattere sui nomi femminili dei mestieri in italiano • esprimersi sul maschile sovraesteso • raccontare la trama di un romanzo a partire da immagini • correggere qualcuno ed esprimere dissenso • dibattere sull'evoluzione della lingua colloquiale.

Continguts gramaticals i lexicals

- la concordanza con la reggente al condizionale presente o passato: anteriorità, simultaneità, posteriorità • *i verbi riflessivi affettivi* • *la costruzione far fare con l'esecutore preceduto da a* • *la costruzione far fare con i pronomi* • *la frase scissa* • *il passivo con andare* • *costruzioni tipiche dell'italiano neostandard* • *cibo* • *condito / scondito* • *rimanerci male* • *casereccio, di stagione, fatto in casa* • *cibo* • *bello + aggettivo* • *filo, foglia, pezzo, pizzico* • *contenitori per alimenti* • *i verbi della cucina* • *aggettivi relativi ai capoluoghi italiani* • prendere in giro • in quanto + sostantivo • pensarla • sentirsi all'altezza • autobiografico, romanzato, pseudonimo • parole e formule diffuse nell'italiano neostandard.

4. METODOLOGIA. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

4.1 Metodologia general i específica de l'idioma

Si concebem l'idioma com un sistema lingüístic per a la comunicació en distintes situacions de "interacció social", cal tindre en compte que els estudiats d'idiomes són membres d'una societat que compleixen tasques no específicament relacionades amb la llengua, en circumstàncies i entorns específics i en un camp d'acció concret.

Esta perspectiva implica que "no és prou realitzar actes de parla o activitats de llengua aïllada, sinó que cal, que estes s'inserisquen en un context social més ample, en una activitat per a adquirir un sentit ple". És en estes tipus de tasques en què el sistema lingüístic s'utilitza de forma significativa i adequada al context.

En l'ensenyament de la llengua s'haurà d'aplicar una metodologia que proporcione a l'alumnat les competències i destreses necessàries per a realitzar les tasques amb eficàcia. Les tasques estaran enfocades en tot moment al desenvolupament de la competència comunicativa de l'alumne, donant prioritat al fet de comunicar i de transmetre idees. Açò vol dir que els distints tipus de competència consignats es presentaran de manera paral·lela i integrada dins de tasques comunicatives de comprensió, expressió, interacció, mediació o distintes combinacions de les mateixes per a desenvolupar homogèniament en la major mesura possible la competència comunicativa global dels alumnes, responent sempre a l'acompliment d'activitats i la realització de tasques dotades de significació per la seua vinculació a un context comunicatiu amb sentit i guiat seqüencialment.

Caldrà tenir en compte un necessari equilibri amb la correcció en l'expressió lingüística i que les competències lingüístiques no siguen dins del procés una altra cosa que un mer vehicle per a la comunicació. De la mateixa manera, les competències socio-lingüístiques i pragmàtiques hauran d'adquirir-se mitjançant les activitats desenvolupades a l'aula que permetran a l'alumne entrar en contacte amb la cultura i els costums de la llengua a aprendre.

Les activitats desenvolupades a l'aula seran dirigides per a aconseguir els objectius d'esta programació i és per això que:

- La llengua objecte d'estudi, en este cas l'italià, serà la llengua utilitzada com a vehicle de comunicació a l'aula, tant per part de la professora, com per part dels alumnes.
- Es faran servir de textos i àudios autèntics (en alguns casos adaptats) per permetre entrar en contacte a l'alumne amb la llengua del modo més versemblant possible.
- L'alumne serà sempre el centre de l'activitat i el professor serà un animador que posa en marxa i facilita les activitats, servint a l'alumne com a guia i orientació en el seu procés d'aprenentatge, tenint en compte els objectius perseguits.
- Les característiques de les activitats a dur a terme (textos o material utilitzat, duració, nombre de participants, instruccions) i les seues condicions (quan i com) s'establiran en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir.
- L'alumne coneixerà sempre els objectius de cada activitat, les normes e instruccions seran clares per la realització de les tasques.

- Les activitats s'organitzaran en un clima de col·laboració, empatia i respecte per tal que s'afavorisca la comunicació entre l'alumnat ja que les activitats requeriran la participació individual, en grup o col·lectiva de l'alumne.

4.2 Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

Per a la programació de activitats i estratègies de l'ensenyament ens hem basat en el capítol 4 del Marc Comú Europeu de Referència per a les llengües: aprenentatge, ensenyament i avaluació (MCER), en el qual les activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge estan detallades com segueix:

4.2.1 Activitats i estratègies de l'expressió oral i escrita.

En les activitats d'expressió oral, l'alumne produeix un text oral que és rebut per un o més persones. Alguns exemples d'activitats d'expressió oral són els següents:

- realitzar comunicats públics (informació, instruccions, indicacions, etc.),
- demanar i donar informacions
- dirigir-se a un públic

Poden suposar, per exemple:

- llegir en veu alta un text escrit,
- parlar recolzant-se en notes, en un text escrit o en element visuals,
- representar un paper assajat,
- parlar espontàniament,
- cantar.

En les activitats d'expressió escrita, l'alumne produeix un text escrit que és llegit per un o més lectors. Vegem alguns exemples:

- completar formularis i qüestionaris,
- produir cartells per a exposar,
- escriure de manera creativa i imaginativa,
- escriure cartes personals, postals, de negocis, etc.
- prendre notes per usar-les en un futur

Les estratègies d'expressió suposen mobilitzar recursos, buscar l'equilibri entre les diferents competències amb la finalitat de realitzar eficaçment la tasca. Les estratègies poden ser de planificació, execució i auto-avaluació i correcció. Quant a las estratègies de planificació són exemples: preparació del tema, repassar què sabem sobre el tema, què podem o volem dir, adequar el text (oral o escrit) al destinatari, al context i al canal, triant l'estructura i el registre adequat. Quant a l'execució poden posar com a exemples: utilitzar fórmules estudiades i conegudes, expressar el missatge amb claredat. Pel que fa a les estratègies d'auto-avaluació i correcció són exemples: realitzar de forma bàsica, en els textos orals, un seguiment de l'efecte de la comunicació basant-se en la reacció de l'interlocutor i per als textos escrits, corregir el text durant l'execució i al final d'esta.

4.2.2 Activitats i estratègies de comprensió oral i escrita

S'inclouen activitats d'escoltar i llegir.

En les activitats de comprensió auditiva, l'alumne rep i processa una informació d'entrada en forma d'enunciat emesa per un o més parlants.

Les activitats de comprensió auditiva inclouen:

- escoltar declaracions públiques (informació, instruccions, avisos, etc.),
- escoltar mitjans de comunicació (ràdio, televisió, enregistraments, cinema),
- escoltar conferències i presentacions en públic (teatre, espectacles, etc.),
- escoltar converses.

En les activitats de comprensió de lectura, l'alumne com a lector rep i processa com a informació d'entrada textos escrits produïts per un o més autors. Alguns exemples són els següents:

- llegir per a disposar d'una orientació general (cartells, indicacions per el carrer, etc.),
- llegir per a obtenir informació,
- llegir per a seguir instruccions,
- llegir per plaer (llibres de lectura).

En cada cas, l'alumne pot estar escoltant o llegint:

- per a captar la idea general,
- per a aconseguir informació específica,
- per a aconseguir una comprensió detallada,
- per a captar possibles implicacions,

Les estratègies de comprensió suposen identificar el context i els coneixements del món adequats a eixe context, posant en funcionament en el procés el que es consideren esquemes apropiats. Les estratègies de comprensió són de planificació, execució i auto-avaluació i seguiment. Són exemples de estratègies de comprensió: decidir quin tipus de comprensió es vol assolir: sentit general, informació detallada, realitzar hipòtesis sobre el contingut del text oral o escrit basant-se en el seu tema o context (imatges, so, destinatari). Quant a les estratègies d'execució són exemples: deduir el significat de paraules o frases mitjançant el context, la forma o la similitud amb altres llengües, identificar els elements claus per a la comprensió. Pel que fa a les estratègies d'auto-avaluació i seguiment, els nostres alumnes poden reformular les hipòtesis i la comprensió aconseguides a partir de la comprensió de nous elements o de la comprensió global.

4.2.3 Activitats i estratègies d'interacció oral i escrita

Alguns exemples d'activitats d'interacció:

- transaccions,
- conversa casual,
- discussió formal o informal,
- entrevista, debat, negociació
- planificació conjunta

Les estratègies de comprensió i d'expressió s'empren constantment durant la interacció. Hi ha també tipus d'estratègies cognitives i de col·laboració que suposen controlar la col·laboració i la interacció en accions tals com prendre el torn de paraula i cedir-lo, formular el tema i establir un enfocament, proposar i avaluar les solucions, recapitular i resumir el que s'ha dit i mediar en un conflicte.

4.2.4 Activitats i estratègies de la mediació

En les activitats de mediació, l'alumne no es preocupa d'expressar els seus significats, sinó simplement d'actuar com a intermediari entre interlocutors que no poden comprendre's de manera directa, normalment parlants de diferents llengües.

Exemples d'activitats de mediació són la interpretació oral i la traducció escrita, així com el resum i la paràfrasi de textos de la mateixa llengua quan el receptor no comprén la llengua del text original.

Les estratègies d'interacció reflecteixen les maneres d'abordar els recursos per a processar la informació i establir significat equivalent. Dins de les estratègies de mediació tenim: recolzament en coneixements previs, preparació d'un glossari, consideració de les necessitats de l'interlocutor, utilització dels coneixements i estratègies de la llengua materna i/o altres llengües, consulta de diccionaris.

4.2.5 Estratègies d'aprenentatge

Estratègies metacognitives. Per exemple: desenvolupar l'estil d'aprenentatge que millor s'adeqüe a les característiques personals i a les diferents tasques i continguts lingüístics, comprendre el paper dels errors en el procés d'aprenentatge i aprendre d'ells.

Estratègies cognitives. Com per exemple: usar eficaçment materials de consulta i autoaprenentatge adequats al nivell (diccionaris, gramàtiques, llibres d'exercicis, noves tecnologies, etc.)

Estratègies afectives. Per exemple: perdre la por als errors i reconèixer-los com a necessaris per a aprendre, sense perdre de vista l'interès per millorar, valorar i reforçar la motivació com a clau de l'èxit en l'aprenentatge.

Estratègies socials. Per exemple: desenvolupar formes d'oci connectades amb l'aprenentatge de la llengua, saber treballar en equip considerant els companys com una altra font més d'aprenentatge.

4.3 Autoavaluació de l'alumnat

L'autoavaluació té un paper molt important en l'ensenyament i encara més en el nostre alumnat que en la major part són adults o adolescents. L'autoavaluació suposa per a l'alumne iniciar-se en un procés de reflexió personal sobre el seu procés d'aprenentatge, dels seus assoliments i de les seues manques (èxits o fracassos). Autoavaluar-se és assumir la responsabilitat de ser l'encarregat de constatar encerts i errors, i de progressar o millorar el procés d'autoaprenentatge, és prendre consciència del que s'està fent en relació amb els objectius que es pretenen aconseguir. L'autoavaluació és un procés mitjançant el qual l'alumne aprèn i participa en la seua pròpia valoració. Li permet conèixer els seus assoliments i dificultats, analitzar i considerar la seua acció individual i en grup, desenvolupar una actitud de permanent consciència i responsabilitat i aconseguir, finalment una major capacitat d'autonomia i de decisió.

Per tant durant el curs 2023-2024, es fomentaran i implementaran els mecanismes i instruments que faciliten la autoavaluació a l'alumne.

Alguns exemples de autoavaluació són: qüestionaris sobre les expectatives del curs, qüestionaris sobre la comprensió i el desenvolupament a la fi de cada unitat, reflexions sobre el temps emprat (dins i fora de l'aula) per a l'estudi de la llengua.

5. CRITERIS D'AVALUACIÓ

5.1 En cursos no conduents a prova de certificació

En els cursos de 1A2, 2A2, 1B2 i opcionalment B1 i 2B2, l'avaluació final de la convocatòria ordinària és el resultat de l'avaluació contínua. Aquesta avaluació contínua consistirà en la recollida de informació de l'evolució de l'aprenentatge de l'alumnat mitjançant la recollida d'un mínim de 2 notes anuals de cada activitat de la llengua. D'igual manera, el departament elaborarà també una prova final global que avaluarà el grau de consecució dels objectius del curs. A proposta del professorat corresponent, l'alumnat que mitjançant l'avaluació contínua haja adquirit els objectius proposats per al curs, podrà ser eximit totalment de la realització de la prova final. Així mateix, l'alumnat que mitjançant l'avaluació contínua haja adquirit alguns dels objectius proposats per al curs podrà ser eximit parcialment de la realització de la prova final i podrà presentar-se únicament a aquelles activitats de llengua no superades al llarg del curs.

A més l'alumnat que supere el curs 2A2, la promoció comportarà l'obtenció del certificat del nivell A2.

L'avaluació contínua tan sols s'aplicarà a l'alumnat que assistisca a classe de manera regular i que entregue les tasques proposades i supere les proves d'avaluació que es realitzaran durant el curs. L'alumnat que no complisca aquests requisits podrà avaluar-se de tot el curs en la prova d'avaluació final a la fi del curs, que comptarà com el 100% de la nota del curs. Per a obtenir la qualificació final d'APTE és necessari superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínima d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60% (un 65% per 2A2). En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua, es farà constar la qualificació de NO PRESENTAT.

L'alumnat NO APTE en la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en les quals haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 50% i no caldrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 50% o superior. En el cas que l'alumne o alumna no s'haja presentat en la convocatòria extraordinària a alguna activitat de llengua en la qual haja obtingut en la convocatòria ordinària un percentatge de puntuació igual o superior al 50% i inferior al 60%, se li guardarà la nota d'aqueixes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En el cas que s'haja presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aqueixes activitats

5.2 En prova de certificació

Pel que fa als alumnes del nivell de B1 que així ho desitgen i de manera obligatòria pels del segon curs de B2, l'única manera de superar el curs, i a més obtindrà la certificació corresponent, és la de presentar-se a la prova única de certificació.

Per a obtindre la qualificació final d'APTE i per tant obtindre el certificat corresponent és necessari superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínima d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. L'alumnat que haja obtingut en una o més activitats de llengua una puntuació inferior al 50% es podrà presentar només a aquestes activitats en la convocatòria de setembre.

5.3 Proves de nivell

Segons la disposició final del Decret 108/2011, de 2 de setembre de la Conselleria d'Educació (DOCV 06.09.2011), "l'alumnat de les EEOOI podrà accedir a qualsevol curs dels nivells impartits mitjançant la superació d'una Prova de Nivell amb la qual haurà d'acreditat haver aconseguit les competències lingüístiques del curs immediatament anterior".

Aquesta prova es realitza generalment durant el mes de setembre, amb anterioritat a l'inici del curs acadèmic. Mitjançant la prova de nivell s'intenta que l'alumnat que té coneixements previs de l'idioma d'estudi, però que no posseeix cap certificació acadèmica, tinga la possibilitat d'entrar al nivell adequat segons els seus coneixements.

Els candidats que es presenten a la prova de nivell hauran contestar a les preguntes d'un test gramàtic-lexical, així com fer 1-2 redaccions (segons el nivell) i una prova oral que consistirà en desenvolupar temes específics del nivell corresponent.

5.4 Criteris de correcció

Els criteris de correcció de les proves dels nivells no conduents a certificació variaran en funció de la destresa a avaluar.

En el cas de les proves de comprensió oral i escrita es qualificaran en funció del nombre de preguntes encertades i també en funció del nombre d'exercicis proposats (un o més textos per a la comprensió escrita i un o més àudios per a la comprensió oral). Seran preguntes tancades de vertader o fals o d'elecció múltipla.

Quant a les proves d'expressió oral i escrita es tindran en compte l'adequació, coherència i cohesió, l'ortografia (per als textos escrits) i la fonètica i fluïdesa (per a la prova oral) i la correcció i riquesa gramatical i lèxica (tan per a l'expressió oral com per a l'expressió escrita). La prova oral constarà de dos parts: un monòleg i un diàleg. Tant el monòleg com el diàleg se centraran en tasques comunicatives adients al nivell. En la prova escrita s'avaluarà tant la producció com la interacció.

Pel que fa a la mediació, aquesta constarà de dues parts: una oral i una escrita. En totes dues parts s'avaluarà la capacitat de l'alumnat per interpretar, parafrasejar, resumir i comunicar d'acord al nivell corresponent.

Pel que fa als criteris de correcció de les proves de certificació, el departament seguirà les instruccions que es donaran en la guia del docent.

5.5 Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge

L'avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge és una eina molt important perquè gracies a ella es poden observar, analitzar i prendre decisions de millora respecte al nostre treball.

Una eina molt important és el control de l'assoliment de les unitats didàctiques en el temps establert, això ens permet veure en cada moment si s'estan complint els objectius previstos i en el cas que així no fos, poder prendre les mesures més adients.

Un segon control es pot fer són diferents tipus d'anàlisi i valoracions del procés d'ensenyament després de l'administració de cada prova i en diferents moments del curs que proporcionaran informació útil al professorat per tal de millorar el seu treball: anàlisi per part de la professora dels resultats de les proves orals i escrites realitzades en classe.

Per últim, tenim el "feedback" dels alumnes, és a dir, el grau de satisfacció que els alumnes ens transmeten mitjançant l'autoavaluació o altres eines com per exemple un qüestionari emplenat per l'alumnat sobre els diferents aspectes de la tasca del docent.

Tots aquests anàlisi serveixen per a canviar o modificar o corregir determinades practiques que podien ser errònies i millorar-les.

6. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS.

La LOE estableix, en el seu article 1, que un dels principis que inspira el sistema educatiu espanyol és el desenvolupament de la igualtat de drets i oportunitats i el foment de la igualtat real i efectiva entre homes i dones. De la mateixa manera, l'atenció a la diversitat és també un dels eixos bàsics del nostre sistema educatiu i en les EEOOII hem d'impulsar qualsevol tipus de mesures educatives que pretenguin aconseguir l'èxit educatiu de tot el nostre alumnat.

El departament d'italià està sempre atent a les necessitats específiques que puga requerir l'alumnat. Els alumnes amb dificultat de mobilitat no tindran cap problema per accedir a les aules, encara que les aules es troben en plantes superior, hi ha un ascensor que els alumnes podem fer servir.

Els alumnes amb dificultats de visió o audició es col·locaran en pupitres més a prop de la professora i se les facilitarà material adequat com fotocopies ampliades, auriculars, etc. També es podran adaptar la duració de les proves i les condicions de realització de les mateixes, depenent del tipus de necessitat.

Per a qualsevol altre tipus de necessitat, el departament d'italià estudiarà cada cas en concret, arribant-se fins a adaptacions curriculars que afecten a la metodologia didàctica, a les activitats i a la temporització dels objectius.

7. FOMENT DE LA UTILITZACIÓ DE LA BIBLIOTECA O MEDIATECA LINGÜÍSTICA.

Una de les tasques prioritàries del departament és aconseguir augmentar progressivament el material, tant didàctic (gramàtiques, diccionaris, vocabularis, manuals, etc.) com lúdic i cultural (música, literatura, cinema, etc.) de la nostra biblioteca perquè el nostre alumnat tinga al seu abast tota classe de material (llibres, pel·lícules...) per a completar el seu aprenentatge.

La lectura es promourà des del primer dia de classe amb xicotets textos. A través de la lectura, l'alumne adquireix un coneixement de la llengua, no sols a nivell de lèxic, sinó també a nivell ortogràfic i sintàctic (estructures, modismes...).

Durant el curs es proposarà dues lectures obligatòries en cadascun dels nivells impartits a l'escola, de manera que els alumnes establiran contacte amb la literatura de la llengua que estan aprenent. En el nivell 1A2 les lectures són adaptats i adequats al nivell del nostre alumnat. Algunes d'estes lectures van acompanyades de CD's i exercicis, la qual cosa a més de facilitar la lectura, serveix per a fixar la pronunciació i l'entonació de l'italià, així com per a reforçar l'autoaprenentatge. La primera lectura per al nivell 2A2 serà també adaptada, no obstant això al final del curs l'alumne de 2A2 haurà de llegir un llibre original de la literatura italiana a triar entre una sèrie de llibres proposats per la professora. A partir del B1, l'alumnat haurà de llegir 2 llibres qualsevols de la literatura italiana dels proposat per la professora o el professor.

En tots els cursos hi haurà una prova d'avaluació (oral o escrita) sobre els llibres de lectura obligatoris, assegurant-se així no només la lectura dels textos, sinó també la seua comprensió.

Quant a la mediateca l'escola no disposa d'espai suficient per la seua implantació.

8. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ.

La introducció de les TIC en l'ensenyament d'idiomes ha suposat una fita molt important i eficaç per l'ensenyament/aprenentatge de llengües. Gràcies a elles l'aprenentatge de llengües s'ha fet molt més assequible a tots i, al seu torn, han facilitat la comunicació i l'intercanvi d'experiències amb altres pobles més distants.

La implementació didàctica de les TIC ha de ser dins de un context determinat i s'ha de fer tant a l'aula com fora, tant en les activitats realitzades en un context com en les activitats de reforç i ampliació, sempre d'una manera lúdica per tal de motivar a l'alumnat.

A l'aula el professorat es farà servir de l'ordinador perquè és molt important per a mostrar imatges dels continguts que es presenta (menjars, ciutats, tradicions...), també per a fer presentacions sobre continguts gramaticals o per a buscar un termini o paraula en un dels diccionaris en línia que hi ha a la xarxa, o per escoltar els àudios de les diferents activitats. En els últims anys l'ordinador és molt útil perquè les editorials tenen els manuals utilitzats a l'aula en format digital i es pot projectar a l'aula mitjançant plataformes i així és més visual i estimulant.

A cada classe usarem la plataforma Aules on estarà desenvolupat tot el curs i també altres activitats complementàries per a ampliar el treball personal de l'alumnat.

Així mateix, el professorat posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC i recomanarà blogs, xats d'intercanvi de conversa, xarxes socials o revistes i periòdics italians en línia, entre altres. Així es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

9. RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS

Els manuals proposats per el curs 2022-23 per nivells són els següents:

NIVELL 1A2

-Monica Piantoni – Rosella Bozzone Costa – Luisa Fumagalli. *VOLENTIERI! A1* Corso di lingua e cultura italiana - LOESCHER EDITORE - ISBN 978-88-58-33590-1

NIVELL 2A2

– Rosella Bozzone Costa - Monica Piantoni – Luisa Fumagalli . *VOLENTIERI! A2* Corso di lingua e cultura italiana. LOESCHER EDITORE - ISBN 978-88-58-33591-8

NIVELL B1

- Ghezzi, C., Piantoni, M. & Bozzone Costa, R. (2015) *Nuovo Contatto B1*. Torino: Loescher
– ISBN: 978-88-58308-65-3

NIVELL B2 integrat

-Al dente 4, Corso italiano, Libro studente e esercizi, Casa delle lingue. ISBN: 978-84-16943-73-9

-Ciro Massimo Naddeo & Euridice Orlandino, *DIECI B1*, Lezioni di italiano. Alma edizioni - ISBN: ISBN 978-88-6182-754-7

A més els alumnes hauran de llegir almenys dos llibres durant el curs de la següent manera:

NIVELL 1A2: hauran de llegir 2 (un per cada període).

Abans de febrer 2022

Maria Grazia Di Bernardo, *La collana longobarda*, imparare leggendo, CIDEB

Abans de maig 2022

Maurizio Sandrini, *STORIE per i giorni di festa*. Italiano facile. Alma edizioni

NIVELL 2A2: hauran de llegir 2 llibres.

Abans de febrer 2020

De Giuli, A. Naddeo, C.M, *Modelle, pistole e mozzarella*, Alma edizioni

Abans de maig 2020

Cinzia Medaglia, *La casa sulla scogliera*, CIDEB

NIVELL B1: hauran de triar 2 llibres dels següents títols (un per cada període). Es pot proposar la lectura d'altres llibres pels alumnes.

1r Quadrimestre:

Le tartarughe tornano sempre, Enzo Gianmaria Napolillo, Univesale Economica Feltrinelli, Milano.

- Io non ho paura, Niccolò Ammaniti, Einaudi. Stile libero, Torino.
- Seta, Alessandro Baricco, BUR La Scala, Milano.

2º Quadrimestre:

- Novecento, Alessandro Baricco, Universale Economica Feltrinelli.
- 25 grammi di felicità, Massimo Vacchetta con Antonella Tomaselli, Sperling & Kupfer
- Volevo i pantaloni, Lara Cardella, Mondadori, Milano

NIVELL B2: hauran de triar 2 llibres dels següents títols (un per cada període). Es pot proposar la lectura d'altres llibres pels alumnes.

1B2

- Il generale Della Rovere, Indro Montanelli, BUR La Scala, Milano.
- Sostiene Pereira, Antonio Tabucchi, Universale Economica Feltrinelli.
- Raccontami qualcosa di bello, Massimo Vacchetta, Sperling & Kupfer
- Laura di Rimini, Carlo Lucarelli, Einaudi, Torino.
- Va' dove ti porta il cuore, Susanna Tamaro, BUR La Scala, Milano.

2B2

- Ad occhi chiusi, G. Carofiglio, Sellerio editore, Palermo.
- Il gattopardo, Giuseppe Tomasi di Lampedusa, Feltrinelli Editore. Nordest, Carlotto-Videtta, edizioni e/o, Roma.
- Nordest, Carlotto-Videtta, edizioni e/o, Roma.

Gramàtiques i diccionaris aconsellats:

- Nocchi, S., *Nuova grammatica pratica della lingua italiana*, Alma edizioni.
- Petri, A., *Grammatica di base dell'italiano A1-B1*, Casa delle lingue
- Tartaglione, R., Benincasa, A., *Grammatica della lingua italiana per stranieri – livello A1-A2*, Alma edizioni
- Ercolino, T. & Pellegrino, A. *L'utile e il dilettevole* Livelli A1-B1 Loescher editore
- Gatti, F. & Peyronel, S. *Grammatica in contesto* (A1 – B1) Loescher editore
- Nocchi, A. & Tartaglione, R. *Grammatica avanzata della lingua italiana*, Alma edizioni.
- Ercolino, T. & Pellegrino, A. *L'utile e il dilettevole* Livelli B2-C2 Loescher editore
- Calvo Rigual, C.; Giordano, A., *Dizionario italiano-espagnol, espagnol-italiano*, Barcelona, Editorial Herder.
- Tam L., *Dizionario italiano-spagnolo; spagnolo-italiano*, Hoepli.
- Zingarelli, Nicola, *Lo Zingarelli minore. Vocabolario della lingua italiana*, Zanichelli, 2008
- Sabatini, F. – Coletti, V., *DISC: Dizionario Italiano Sabatini Coletti*, Milano, Rizzoli-Larousse, 2008

9.1 Altres recursos

Paral·lelament al llibre de text, la professora farà ús de tot el material didàctic al seu abast, així com de pel·lícules i d'enregistraments extrets d'altres mètodes o directament dels mitjans de comunicació. Es preveu, ja des del primer any, l'ús de diccionaris bilingües i monolingües i de material divers imprès, àudio, vídeo i telemàtic. Es privilegiarà l'ús de materials autèntics: articles de diari, fullets, publicitat, documents trets de Internet, radio i televisió italiana, pel·lícules, etc. El material didàctic i pedagògic amb que compta el departament és molt variat i se'n està adquirint de nou.

9.2 Bibliografia complementària

- Carrera Díaz, M. *Curso de lengua italiana*, vol. 1 y II, Ed. Ariel
- Dardano, M. Trifone, P., *Grammatica italiana* (con esercizi), Ed. Zanichelli
- Latino, A. Muscolino, M., *Una grammatica italiana per tutti 1 – A1-A2*, Edilingua
- Latino, A. Muscolino, M., *Una grammatica italiana per tutti 2 – B1-B2*, Edilingua
- Patota, G. *Italiano Grammatica*, Garzanti Scuola
- De Giuli, A. *Le preposizioni italiane*, Alma edizioni
- Naddeo, C.M. *I pronomi italiani*, Alma edizioni
- Bertoni, S. & Nocchi, S. *Le parole italiane*, Alma edizioni
- Consonno, S. Bailini, S., *I verbi italiani*, Alma edizioni
- Chiuchiú, A. *I verbi italiani*, Guerra edizioni
- Pittàno, G. *Dizionario de sinonimi e contrari*, Ed. Zanichelli
- De Mauro, T. *Dizionario di base della lingua italiana*, Paravia

10. PROVES DE CERTIFICACIÓ

La prova única de certificació està reglada mitjançant l'ordre del 10 de març del 2008 i una resolució que es publica tots els anys cap al mes de febrer amb tota la informació respecte a la matrícula (dades i forma), dades de exàmens, etc.

La prova única de certificació te dos convocatòries: una en el mes de juny i l'altra en setembre.

En el curs 2022-20223, es realitzaran les proves de certificació d'italià corresponents als nivells B1 i B2.

11. PROVES DE CURSOS NO CONDUENTS A LA PROVA DE CERTIFICACIÓ

Les proves finals dels cursos no conduents a la prova de certificació estan dissenyades i administrades pel departament i pensades per a l'alumnat oficial. Segons la Resolució del 30 de juliol, les proves finals corresponents a l'avaluació ordinària dels cursos no conduents a la prova de certificació, inclòs 2A2, es realitzaran al final del curs lectiu de 2022-2023.

Hauran de fer les proves finals els alumnes que no hagen superat una o més destreses en l'avaluació contínua o que hagen assolit més d'un 15% d'absències no justificades durant el curs.

La recollida de notes per a les proves d'avaluació contínua es celebraran en les següents dades:

- primera nota: a finals de gener/principi de febrer 2023
- segona nota: en abril/principi de maig 2023
- tercera nota: durant tot el curs, mitjançant exercicis fets a l'aula o en casa.

També es realitzaran les proves corresponents a l'avaluació extraordinària dels cursos no conduents a certificació, inclòs el nivell A2, al final del curs lectiu 2022-2023.

El departament d'italià fixarà les dates de les proves extraordinàries corresponents als nivells amb suficient antelació i sense interferir en les proves de altres idiomes.

L'estructura de les proves tant les corresponents a l'avaluació contínua, la prova final com a l'extraordinària serà la següent:

- comprensió escrita: 2 o 3 exercicis
- comprensió oral: 2 o 3 exercicis
- expressió escrita: 1 o 2 redaccions de diferent llargària (interacció i creativitat)
- expressió oral: un monòleg i diàleg
- mediació: 1 exercici de mediació oral i 1 exercici de mediació escrita

A més l'alumne haurà de fer 2 proves sobre els llibres de lectura obligatòria, que podran ser orals o escrites.

12. CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

En el departament d'italià enguany no es podrà oferir cap d'aquests cursos perquè l'únic membre del departament té una reducció formativa, al ser cap de departament.

13. PROGRAMACIÓ DELS CURSOS FORMATIUS DE FORMACIÓ CONTÍNUA

Per tal de millorar la qualitat de la nostra tasca docent, la coordinació de formació de l'escola organitza, tallers i grups de treball interdepartamentals, certificats i segons les preferències del professorat.

El membre del departament d'italià, de manera voluntària, es podrà inscriure a les activitats de formació que s'ofereixen en el Cefire.

14. ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

El departament és partidari de fer eixides puntuals en dies lectius, si fos el cas, aprofitant les ofertes culturals i gastronòmiques que hi puguin haver, com ara veure pel·lícules en versió original, representacions teatrals, presentació i elaboració de plats i receptes de la cuina italiana i de les seues variants regionals o d'altres, amb la finalitat d'apropar els alumnes a la realitat cultural de la llengua que estan estudiant.

A Nadal es podrà fer una sessió dedicada als aspectes gastronòmics i als hàbits dels italians durant aquestes festes.

Amb ocasió de la festa de Sant Jordi, dia del llibre, el departament té la intenció d'organitzar una jornada per a fomentar la lectura, l'autonomia i l'espírit crític.

Organitzarem tallers de tècniques teatrals per als alumnes. "L'ús de tècniques dramàtiques és fonamental per a treballar la por a l'error i la confiança de l'aprenent en la llengua estrangera. *En el teatre els actors treballen disfreses molt útils per a l'ensenyament de llengües. La gran màscara és l'idioma estudiat. L'estudiant es posa esta màscara i és eixe gest el que va a portar-lo al món màgic on tot és possible, inclús usar la llengua sense por*".

Jornada a l'edifici "Les Arts" de València per assistir a activitats de vestuari, caracterització de personatges i recitarls d'opera.

Organitzarem un curs gastronòmic-cultural sobre "il gelato artigianale italiano" a la gelateria Veneta, Port de Sagunt, adreça: [Av. Mediterràneo, 105, 46520 Port de Sagunt, València](#)

Farem una conferència sul carnevale el dimecres 12 de febrer de 2025 per part de Sabrina Frescura e Marco Minetti de Soltarte

Realitzarem també el dimarts 25 de febrer de 2025 el seminari/espectacle sobre Raffaella Carrà dirigit i presentat per Simone Negrin di www.machecosa.com

Es realitzarà un viatge a Italia de lingua e cultura a la Scuola italiano Mondavio en la regió de Le Marche, des del dilluns 21 al dissabte 26 d'abril. Afegeix el programa de Scuola di italiano Mondavio:

CONDIZIONI DEL PROGRAMMA DI LINGUA

DURATA DEL SOGGIORNO:

Da domenica 21 aprile a sabato 26 aprile 2025.

NUMERO DI STUDENTI:

XX studenti

PROGRAMMA DIDATTICO:

Cinque giorni di lezione da lunedì a venerdì dalle 9.00 alle 12.30 con una pausa di 30 minuti. Le attività didattiche, incentrate principalmente sulla comunicazione, hanno come obiettivo primario la comprensione e la produzione orale. Le attività, concordabili anche su eventuali richieste dell'insegnante, prevedono attività molto diversificate.

ALLOGGIO:

In famiglia: camera doppia o tripla con mezza pensione (colazione + cena) per cinque pernottamenti.

PROGRAMMA DELLE ATTIVITÀ POMERIDIANE:

1. Caccia al tesoro in italiano per le vie del centro storico di Mondavio (attività di orientamento prevista all'inizio della settimana).
2. Visita guidata in un'azienda agricola dove si potranno degustare prodotti tipici.
3. Visita alla città di Fano.
4. "Laboratorio di pizza" in cui si insegna agli studenti come si prepara questo piatto tipicamente italiano. Ogni studente mangerà la pizza che avrà preparato.
5. Visita guidata della Rocca Roveresca di Mondavio. Biglietto di ingresso incluso.
6. Attività sportiva (pallavolo, calcetto).

PROGRAMMA DELLE ATTIVITÀ SERALI:

1. Attività di tiro con l'arco e rievocazione di armi storiche.
2. L'ultima sera ci sarà la cena e la festa con le famiglie ospitanti per salutarsi prima della partenza.

15. PLA DE MILLORA DEL PROFESSORAT

Al final de cada trimestre, es farà un seguiment dels continguts previstos i efectivament treballats a l'aula.

En la memòria de final de curs, hi haurà un apartat en el qual es reflectirà el grau de consecució dels objectius marcats.

A més el departament d'italià està sempre disposat a col·laborar en les sessions que es realitzen de estandardització, intercanvi d'idees, desenvolupament de material didàctic i qualsevol altra iniciativa proposta pel Claustre per tal de millorar el treball i el procés d'ensenyament.

16. PLA DIGITAL DE CENTRE

El pla digital de centre consisteix en la transformació de l'ús ordenat de les TIC als centres per a contribuir al desenvolupament de la competència digital del professorat i dinamitzar tot el procés d'ensenyament-aprenentatge. Gràcies a l'elaboració i implementació dels plans digitals de centre, el conjunt de la comunitat educativa se'n beneficiarà i els centres es convertiran en organitzacions educatives digitalment competents.

El curs passat es va començar a desenvolupar el PDC de l'EOI Plana Baixa. Com a primer pas, tal i com demana l'administració, es va realitzar l'enquesta en la plataforma SELFIE de la Unió Europea, però en no haver-se arribat al nombre d'enquestes requerides, ha sigut necessari tornar a començar el procediment des del principi aquest curs. Els membres de l'equip impulsor aquest curs seran Júlia Sanchis, coordinadora TIC, i Saül Ramos, cap d'estudis, qui conjuntament amb l'assessor Isaac Fortuño treballaran amb el PDC de l'EOI Plana Baixa.